

EDUSKUNNAN VASTAUS 121/2007 vp

Hallituksen esitys laeiksi maatalouden rakennetuista, valtakunnallisen maaseudun kehittämisen ja tutkimuksen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimuksen rahoituksesta sekä eräiden maaseudun kehittämiseen liittyvien lakien muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi maatalouden rakennetuista, valtakunnallisen maaseudun kehittämisen ja tutkimuksen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimuksen rahoituksesta sekä eräiden maaseudun kehittämiseen liittyvien lakien muuttamisesta (HE 113/2007 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asiasta mietinnön (MmVM 6/2007 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lausumat:

1. Eduskunta edellyttää, että nuoren viljelijän aloitustukea koskeville hakemuksille annetaan hakemusten käsittelyssä etusija

muihin rakennetukia koskeviin hakemuksiin nähden siten, ettei valintamenettelyä tarvitse soveltaa nuoren viljelijän aloitustukea myönnettäessä.

2. Eduskunta edellyttää, että tilanteissa, joissa puoliset yhdessä hakevat nuoren viljelijän aloitustukea, tulee vain toisen heistä täyttää ammattitaitoa koskevat vaatimukset, mikäli Euroopan yhteisön säännökset eivät muuta edellyttä.
3. Eduskunta edellyttää, että maatalouden rakennetuista annettavan lain vaikutuksia seurataan ja että seurannan tuloksista toimitetaan maa- ja metsätalousvaliokunnalle selvitys vuoden 2009 loppuun mennessä.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maatalouden rakennetuista

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tavoitteet

Tämän lain tavoitteena on maatalouden toimintaedellytysten ja kilpailukyvyn kehittämisen edistämällä maataloustuotannon tehokkuutta ja laatua kestävä kehityksen periaatteita noudattaen.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan maatalouden rakenteen parantamiseksi myönnettävään tukeen, joka rahoitetaan Euroopan yhteisön ja vastaavista kansallisista varoista tai kokonaan kansallisista varoista.

Tätä lakia ei kuitenkaan sovelleta tukeen tai korvaukseen, joka myönnetään maataloutta harjoittavalle tuotantotoiminnasta luopumiseen. Lakia ei myöskään sovelleta Euroopan yhteisön rakennerahastojen tai Euroopan kalatalousrahaston varoista rahoitettavaan tukeen.

Maataloustuotteen ensiasteen jalostukseen ja markkinointiin sekä maatalon toiminnan laajentamiseen maatalouden ulkopuolelle myönnettävistä tuista on voimassa, mitä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetussa laissa (1443/2006) säädetään. Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rakenteen parantamiseen myönnettävistä tuista on voimassa, mitä porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaissa (45/2000) sekä kolttalaissa (253/1995) säädetään.

3 §

Suhde Euroopan yhteisön lainsäädäntöön

Tätä lakia sovelletaan Euroopan yhteisön osaksi rahoittamien tukien myöntämiseen, maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

Tukea myönnettäessä sovelletaan, mitä valtiontuen myöntämisen edellytyksistä ja rajoituksista maatalousalalla Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetään.

Valtiontukea koskevan Euroopan yhteisön lainsäädännön soveltamisesta tämän lain mukaiseen tukijärjestelmään säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Tukijärjestelmän käyttöönottamisesta ja kestosta säädetään valtioneuvoston asetuksella Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maatalouden rakennetukia koskevan Euroopan yhteisön lainsäädännön sekä valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tukijärjestelmän rahoitusta varten osoitettujen varojen rajoissa.

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maataloudella* peltoviljelyä, karjataloutta tai muuta tuotantoeläinten pitoa, kasvihuonetuotantoa, puutarha- ja taimitarhaviljelyä, turkistarhausta, hevostaloutta, porotaloutta, mehiläistaloutta, ammattimaista metsästystä, marjastusta tai sienestystä taikka muuta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I tarkoitettujen tuotteiden tuotantotoimintaa;

2) *maatilalla* viljelijän johtamaa yhden tai useamman kiinteistön tai kiinteistön osan tai tuotantorakennuksen ja sen maapohjan muodostamaa, maatalouden harjoittamiseen käytettävää toiminnallisesti ja taloudellisesti itsenäistä tuotantoyksikköä, jota hallitaan yhtenä kokonaisuutena omistuksen tai vuokrauksen perusteella;

3) *tuettavalla toimenpiteellä* tilanpidon aloittamiseen tai maatalouden harjoittamiseen liittyvää toimintaa, johon tukea on haettu tai johon tuki on myönnetty;

4) *investoinnilla* rakennuksen, rakenteen tai rakennelman rakentamista, laajentamista, peruskorjaamista tai hankkimista sekä muuta käyttöajaltaan pitkäaikaisen aineellisen ja aineettoman omaisuuden hankkimista;

5) *julkisella tuella* Euroopan yhteisön, valtion tai muun julkisyhteisön myöntämää rahoitusta.

tusta tai muuta etuutta, jonka arvo on rahana määriteltävissä;

6) *tuella* maatalouden rakenteen parantamiseen valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa osoitettua rahoitusta, joka myönnetään avustuksena tai korkotukilainan korkotukena, tai valtion puolesta myönnettävää takausta taikka näiden yhdistelmää;

7) *lainaan liittyvällä tuella* tukea, joka myönnetään korkotukilainan korkotukena, valtion puolesta myönnettävänä takauksena tai näiden yhdistelmänä;

8) *hallinnointilailla* maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annettua lakia (532/2006);

9) *ohjelmalla* hallinnointilain 7 §:n mukaisesti hyväksyttyä, Euroopan yhteisön ja kansallisista varoista tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettavaa ohjelmaa.

Maatilan toiminnallista ja taloudellista itsenäisyyttä koskevista tunnusmerkeistä voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

2 luku

Maatalouden rakennetuet

5 §

Tuen saaja

Tukea voidaan myöntää luonnolliselle henkilölle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle, joka elinkeinonaan harjoittaa tai ryhtyy harjoittamaan maatilalla maataloutta (*maatalousyrittäjä*). Lisäksi tukea voidaan myöntää yksityisoikeudelliselle yhteisölle, jonka osakkaista tai jäsenistä enemmän kuin puolet on luonnollisia henkilöitä ja jonka tarkoituksena on edistää yhteistoimintaa osakkaiden tai jäsenten harjoittamassa maatalouden tuotantotoiminnassa (*maatalousyrittäjien yhteenliittymä*).

6 §

Nuoren viljelijän aloitustuki

Tukea tilanpidon aloittamista varten voidaan myöntää maatalousyrittäjälle, joka hakemuksen vireille tullessa on alle 40-vuotias ja joka ensimmäistä kertaa ryhtyy tilanpidosta vastaavaksi elinkeinonharjoittajaksi (*nuori viljelijä*). Jos hakija on yhteisö, tulee määräysvalta yhteisössä olla yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää edellä tarkoitetut edellytykset.

Nuoren viljelijän aloitustuki voidaan myöntää kiinteänä tasamääräisenä tukena tai prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista taikka näiden yhdistelmänä. Tuen muoto, taso ja enimmäismäärä voidaan määrittää kohdealueen, tuotannonalan tai tuen kohderyhmän perusteella ottaen huomioon 1 §:ssä säädetyt tavoitteet, tuotannonalalla vallitseva markkinatilanne ja tuen rahoitukseen käytettävissä olevat varat. Tuki voidaan myöntää avustuksena tai korkotukena taikka näiden yhdistelmänä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin aloitustuella tuettavasta toiminnasta, määräysvaltaa koskevasta edellytyksestä sekä tuen muodosta ja enimmäismäärästä Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamissa rajoissa. Aloitustuen tasosta ja hyväksyttävistä kustannuksista voidaan säätää valtioneuvoston asetuksella edellä tarkoitetuissa rajoissa.

7 §

Maatilan investointituki

Tukea maatilan investointeihin voidaan myöntää maatalousyrittäjälle tehokkuuden ja laadun kehittämiseen maatalouden tuotantotoiminnassa sekä maatalousyrittäjien yhteenliittymälle mainittujen tarkoitusten edistämiseen sen osakkaiden tai jäsenten harjoittamassa maatalouden tuotantotoiminnassa.

Tukea voidaan myöntää 1 momentissa tarkoitettusta investoinnista aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin. Hyväksyttävien kustannusten enimmäismäärä voidaan määrittää

investoinnin kohteeseen sovellettavien yksikkökustannusten avulla. Muussa tapauksessa voidaan edellyttää selvitystä kustannusten perustumisesta tavanomaiseen hintatasoon.

Investointituki myönnetään prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista. Tukea voidaan kohdentaa sekä tuen muoto, taso ja enimmäismäärä määrittää kohdealueen, tuotannonalan, tuen kohderyhmän tai kohteen perusteella ottaen huomioon 1 §:ssä säädetty tavoitteet, tuotannonalalla vallitseva markkinatilanne ja tuen rahoitukseen käytettävissä olevat varat. Tuki voidaan myöntää avustuksena, korkotukena, valtiontakauksena taikka näiden yhdistelmänä.

Investointituella tuettavasta toiminnasta, hyväksyttävistä kustannuksista, investointituen tasosta ja enimmäismäärästä sekä tuen muodosta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamissa rajoissa. Hyväksyttävistä yksikkökustannuksista säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

3 luku

Tuen myöntämisen yleiset edellytykset

8 §

Tuen saajaa koskevat edellytykset

Luonnollisen henkilön on oltava hakemuksen vireille tullessa 18 vuotta täyttänyt, mutta alle 63-vuotias.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalla on tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskeva riittävä ammattitaito. Lisäksi edellytyksenä on, että tuen kohteena olevalla yritystoiminnalla on olennaista merkitystä hakijan toimeentulon kannalta. Tällöin tarkastellaan yritystoiminnasta saatavien tulojen osuutta hakijan vuosittaisista kokonaistuloista.

Jos hakija on yhteisömuotoinen maatalousyrittäjä, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että määräysvalta yhteisössä on yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää 1 ja 2 momentissa säädetty edellytykset. Jos

hakija on nuori viljelijä, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tämä sitoutuu täyttämään hakijan ammattitaitoa koskevan edellytyksen tai tältä osin määräysvaltaa koskevan edellytyksen 36 kuukauden kuluessa tuen myöntämisestä. Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä, edellytyksenä on, että kaikki yhteisön osakkaat tai jäsenet täyttävät 1 ja 2 momentissa säädetty edellytykset tai näiltä osin määräysvaltaa koskevat edellytykset.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin hakijan ammattitaitoa ja toimeentulota sekä määräysvaltaa koskevista edellytyksistä.

9 §

Maatilan sijaintia ja hallintaa koskevat edellytykset

Tuen kohteena olevan maatilan tulee sijaita Suomessa ja, jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, ohjelman soveltamisalueella. Jos hakija on yhteisö, tämän kotipaikan tulee sijaita Euroopan yhteisön alueella.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija hallitsee tuen kohteena olevaa maatilaa omistuksen tai vuokrasopimuksen perusteella. Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä ja tukea haetaan yhteisön osakkaan tai jäsenen maatilaa varten, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että osakas tai jäsen hallitsee tuen kohteena olevaa maatilaa edellä tarkoitetulla tavalla. Jos maatilan investointituen kohteena olevan maatilan hallinta kuuluu yhteisesti kahdelle tai useammalle taholle, tukea voidaan myöntää, jos nämä hakevat tukea yhdessä ja vähintään kolmasosa maatilasta on sellaisen maatalousyrittäjän hallinnassa, joka täyttää 8 §:ssä säädetty edellytykset.

Jos sellaista maatilan osaa, jota varten haetaan tukea rakentamisinvestointiin tai jolla on olennaista merkitystä tuen kohteena olevan yritystoiminnan jatkuvuuden kannalta, hallitaan vuokrasopimuksen tai kiinteistön hallinnan jakamista koskevan sopimuksen perusteella, tuen myöntämisen edellytyksenä on, että sopimukseen perustuva oikeus on kirjattu. Vuokraoikeuden tulee lisäksi olla siirrettävissä kolmannelle

kiinteistön omistajaa kuulematta, ja sen voimasaolon tulee jatkua vähintään 10 vuotta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin maatilán sijaintia ja hallintaa koskevista edellytyksistä.

10 §

Tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskeva edellytys

Tuen kohteena olevalla yritystoiminnalla tulee olla edellytykset jatkuvaan kannattavuuteen. Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä, edellytyksiä arvioitaessa tarkastellaan yhteisön jäsenten tai osakkaiden yritystoimintaa. Jos hakemus koskee nuoren viljelijän aloitustukea, edellytyksiä arvioitaessa otetaan huomioon tuen kohteena olevalla maatilalla harjoitettava muu yritystoiminta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuen kohteena olevan yritystoiminnan edellytyksiä arvioitaessa käytettävistä perusteista.

11 §

Elinkeinosuunnitelma

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että hakija esittää tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskevan suunnitelman (*elinkeinosuunnitelma*). Elinkeinosuunnitelmaan on sisällyttävä 8—10 §:ssä säädettyjä edellytyksiä ja tuettavaa toimenpidettä koskevat tiedot. Lisäksi suunnitelmaan on sisällyttävä toimenpiteeseen nähden tarkoituksenmukaisessa laajuudessa yritystoimintaa koskevat tavoitteet, keinot tavoitteiden saavuttamiseksi sekä arvio toiminnan kehityksestä.

Elinkeinosuunnitelmassa on esitettävä 8 §:n 3 momentissa tarkoitetun sitoumuksen täyttämiseksi suoritettavat toimenpiteet.

Tarkemmat säännökset elinkeinosuunnitelman sisällöstä annetaan valtioneuvoston asetuksella.

12 §

Maatilan tuotanto-olosuhteet

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen kohteena olevalla maatilalla noudatetaan sellaisia asianomaista tuotannonalaa koskevia pakollisia vaatimuksia, jotka perustuvat ympäristöä, hygieniää ja eläinten hyvinvointia koskevaan Euroopan yhteisön ja kansalliseen lainsäädäntöön. Hakijalta voidaan edellyttää selvitystä vaatimusten noudattamisesta.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vaatimusten noudattamista koskevasta selvityksestä.

13 §

Tuettavaa toimenpidettä koskevat edellytykset

Maatilan investointitukea ei myönnetä sellaiseen toimenpiteeseen, jonka toteuttaminen on aloitettu. Nuoren viljelijän aloitustukea voidaan kuitenkin myöntää enintään 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta.

Jos tuettava toimenpide edellyttää luvan hankkimista viranomaiselta, tuen myöntämisen edellytyksenä on luvan esittäminen.

Jos tuettavaan toimenpiteeseen sisältyy rakentamisinvestointi, hakijan on lisäksi esitettävä rakentamista koskeva suunnitelma, josta käy ilmi rakentamisinvestoinnin toimivuus, tarkoituksenmukaisuus ja ympäristöön sopivuus.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tilanteista, joissa toimenpide katsotaan aloitetuksi, sekä rakentamista koskevan suunnitelman sisällöstä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää rakentamisinvestoinnin teknisistä, taloudellisista, toiminnallisista sekä turvallisuuteen ja ympäristöön liittyvistä seikoista.

14 §

Tuen rahoitusta ja määrää koskevat edellytykset

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa on osoitettu

tarkoitusta varten myöntämisvaltuus tai määrä-raha.

Tukea ei voida myöntää siltä osin kuin julkisen tuen osuus tuettavan toimenpiteen hyväksytävistä kustannuksista ylittää Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetyn julkisen tuen enimmäismäärän. Jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, tukeen sisältyvän julkisen rahoituksen määrä ei saa ylittää ohjelmassa määritetyn julkisen rahoituksen enimmäismäärää.

Hakijan tulee esittää selvitys tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen käytettävästä yksityisestä rahoituksesta. Rahamääräisen suorituksen lisäksi yksityisenä rahoituksena voidaan hyväksyä vastikkeetta tehty työ tai tuotantopanoksen luovutus.

Rakentamisinvestointiin ei myönnetä tukea, jos hakemuksen perusteella tuen määrä olisi enintään 5 000 euroa. Muissa toimenpiteissä vastaava määrä on 2 000 euroa.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään vastikkeetta tehdyn työn tai tuotantopanoksen luovutuksen käyttämisestä yksityisenä rahoituksena.

15 §

Tuettavien toimenpiteiden valinta

Tukea myönnetään 14 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa rajoissa ensisijaisesti sellaisiin toimenpiteisiin, jotka merkittävästi edistävät 1 §:ssä säädettyjä tavoitteita ja, jos tuki sisältyy ohjelmaan, ohjelmassa ilmaistuja tavoitteita.

Jos hakemus koskee maatilainvestointitukea, tuettavien toimenpiteiden valinnassa voidaan ottaa huomioon seuraavat seikat:

- 1) tuen kohteena olevan yritystoiminnan taloudellisiin edellytyksiin vaikuttavat tekijät;
- 2) toimenpiteen vaikutukset tuen kohteena olevan yritystoiminnan talouteen;
- 3) toimenpiteen vaikutukset tuen kohteena olevan maatilain tuotanto-olosuhteisiin työympäristön, luonnonvarojen kestävä käyttöön tai eläinten hyvinvoinnin kannalta.

Jos hakija on maatalousyrittäjien yhteenliittymä, 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja perusteita arvioitaessa tarkastellaan yhteisön osakkaiden tai jäsenten yritystoimintaa.

Jos hakemus koskee nuoren viljelijän aloitustukea, tuettavien toimenpiteiden valinnassa sovelletaan 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua perustetta.

Tarkemmat säännökset tuettavien toimenpiteiden valinnassa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

4 luku

Lainaan liittyvän tuen myöntämisen erityiset edellytykset

16 §

Luotonantaja

Lainaan liittyvää tukea voidaan myöntää sellaista lainaa varten, jonka myöntää Maaseutuviraston 52 §:n mukaisesti hyväksymä luotonantaja.

17 §

Korkotuen myöntämisen edellytykset

Korkotukea voidaan myöntää valtion talousarviossa vuosittain vahvistetun korkotukilainojen myöntämisvaltuuden rajoissa sellaista luottoa varten, jonka:

- 1) laina-aika on enintään 30 vuotta;
- 2) kokonaiskorko on enintään sellaisen koron suuruinen, joka vastaa luotonantajan samanlaisiin tarkoituksiin myöntämien normaaliehtojen lainojen korkoa ja johon on lisätty korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvat ylimääräiset kustannukset; ja
- 3) lainamäärä ei kokonaan kata tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista (*korkotukilaina*).

Korkotuen määrä on neljä prosenttiyksikköä. Edellytyksenä on kuitenkin, että lainan saaja maksaa lainasta vähintään yhden prosentin vuotuista korkoa. Korkotukea ei myönnetä kustannuksiin, jotka aiheutuvat ulkomaan valuuttamääräisen luoton valuuttakurssin muutoksesta.

Korkotuen myöntämisen edellytyksenä on, että luotonantaja on hyväksynyt tukihakemuk-

seen sisältyvät korkotukilainan määrän ja lainaehdot.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin korkotukilainan enimmäismäärästä, korkotukeen sisältyvän tuen määrittelystä sekä luotonantajan lainaehdoista koskevasta hyväksynnästä.

18 §

Valtiontakauksen myöntämisen edellytykset

Valtiontakaus voidaan myöntää maatalouseläiden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa vuosittain vahvistetun lainojen pääoman enimmäismäärän rajoissa. Valtiontakauksen kohteena olevien lainojen pääomaa saa samanaikaisesti olla maksamatta enintään 80 miljoonaa euroa. Jäljempänä mainittua määrää laskettaessa otetaan huomioon sellaisten lainojen pääoma, johon kohdistuvan takaajan vastuun toteutumisesta aiheutuvat menot katetaan maatalouseläiden kehittämisrahaston varoista.

Valtiontakaus voidaan myöntää korkotukilainan tai muun normaaliehtoisen lainan pääoman, koron sekä muiden luottoehtojen mukaisten maksujen suoritusten vakuudeksi. Valtiontakauksen määrä ei saa ylittää tuettavan toimenpiteen kokonaiskustannuksia.

Valtiontakaus voidaan myöntää sellaiselle hakijalle, jolla ei ole maatalan hallintaan, sijaintiin tai muihin vastaaviin syihin liittyen lainan saamiseksi riittäviä vakuuksia. Valtiontakaukseen ei myönnetä, jos hakijalla on käytettävissään muuta vakuudeksi käypää omaisuutta.

Valtiontakauksen myöntämisen edellytyksenä on, ettei takauksen myöntämiseen liity merkittäviä riskejä ja että takaukselle asetetaan vastavakuus. Vastavakuuden ei tarvitse olla turvaa. Lisäksi edellytyksenä on, että luotonantaja antaa tukihakemuksessa esitetyistä lainaa koskevista tiedoista puoltavan lausunnon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin valtiontakauksen enimmäismäärästä, valtiontakaukseen sisältyvän tuen määrittelystä, vastavakuudesta sekä valtiontakauksen myöntämiseen liittyvien riskien arvioinnista.

5 luku

Tuen ehdot

19 §

Toimenpiteen toteutusaika

Tuettava toimenpide on kokonaisuudessaan toteutettava kahden vuoden kuluessa tuen myöntämisestä. Tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle voidaan kuitenkin asettaa lyhyempi määräaika, jos tämä on toimenpiteen toteutustavan tai toiminnan luonteen kannalta perusteltua. Jos tukea on myönnetty rakentamisinvestoinnin yhteydessä irtaimiston hankintaan eikä hankintaa voida toteuttaa ennen rakentamisinvestoinnin valmistumista, lasketaan määräaika rakentamisinvestoinnin valmistumisesta.

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi pidentää 1 momentissa tarkoitettua määräaikaa hakemuksesta, joka on tehty ennen määräajan päättymistä. Edellytyksenä on, että tuettavan toimenpiteen toteuttaminen on aloitettu 1 momentissa tarkoitettua määräajassa ja että määräajan pidentämiseen on hyväksyttävä syy. Määräaikaa voidaan pidentää kahdesti enintään vuodeksi kerrallaan.

Tarkemmat säännökset tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle asetettavasta määräajasta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

20 §

Tuen käyttöä koskevat ehdot

Tuen käyttämisestä tavaroiden tai palveluiden hankintaan taikka urakalla teettämiseen on voimassa, mitä julkisista hankinnoista annettussa laissa (348/2007) säädetään. Tuen saajan on esitettävä selvitys hankinnan toteuttamisesta mainitussa laissa edellytetyllä tavalla.

Tuetun investoinnin kohdetta ei saa pysyvästi tai merkittävässä määrin käyttää muuhun kuin tuen kohteena olevaan yritystoimintaan ennen kuin viisi vuotta on kulunut avustusmuotoisen tuen viimeisen erän maksamisesta ja, jos tuki on lainaan liittyvää tukea, lainan tai sen viimeisen erän nostamisesta. Jos tuetun investoinnin koh-

teen omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan toiselle ennen edellä tarkoitettun määräajan päättymistä, tuen saajan on ennen luovutusta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että luovutuksen saaja täyttää tuen myöntämisen edellytykset ja että tuen kohteena olevan yritystoiminnan luonne ei olennaisesti muutu.

Tuen kohteena olevaa yritystoimintaa ei saa lopettaa eikä olennaisesti supistaa ennen kuin viisi vuotta on kulunut avustusmuotoisen tuen viimeisen erän maksamisesta ja, jos tuki on lainaan liittyvää tukea, lainan tai sen viimeisen erän nostamisesta. Jos tuen kohteena olevan yritystoiminnan omistus- tai hallintaoikeus luovutetaan toiselle ennen edellä tarkoitettun määräajan päättymistä, tuen saajan on ennen luovutusta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupa. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että luovutuksen saaja täyttää tuen myöntämisen edellytykset ja että tuen kohteena olevan yritystoiminnan luonne ei olennaisesti muutu.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuna luovutuksena ei pidetä tuetun investoinnin kohteen tai tuen kohteena olevan yritystoiminnan siirtymistä perintöoikeudellisen saannon tai sellaisen sukupolvenvaihdon kautta, jonka yhteydessä on maksettu tukea maatalouden harjoittamisesta luopumiseen tai myönnetty tukea tilanpidon aloittamiseen.

21 §

Kirjanpitovelvollisuus

Tuen saajan on pidettävä tuettavasta toimenpiteestä kirjaa. Kirjanpito on järjestettävä osaksi tuen saajan kirjanpitolain (1336/1997) mukaista kirjanpitoa siten, että tuettavan toimenpiteen kirjanpito voidaan vaikeudetta tunnistaa ja erottaa muusta kirjanpidosta.

Jos tuen saaja on henkilö, jota verotetaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) mukaisesti, pidetään tuettavan toimenpiteen riittävänä kirjanpitona, mitä tuen saajan muulta tilinpidolta verotuksen toimittamiseksi edellytetään. Tällöin on tilinpito järjestettävä siten, että tuetta-

van toimenpiteen kustannukset voidaan vaikeudetta tunnistaa ja erottaa muusta tilinpidosta.

Tuen saajan on säilytettävä tuettavaa toimenpidettä koskeva kirjanpitoaineisto siten kuin kirjanpitolain 2 luvun 9 ja 10 §:ssä säädetään. Jos kysymys on Euroopan yhteisön osaksi rahoittamaan ohjelmaan sisältyvästä tuesta, kirjanpitoon liittyvä aineisto on säilytettävä vähintään kolme vuotta siitä, kun Euroopan yhteisöjen komissio suorittaa ohjelman viimeisen yhteisön rahoitusosuuden maksun.

22 §

Tiedonanto- ja avustamisvelvollisuus

Tuen saaja on velvollinen antamaan työvoima- ja elinkeinokeskukselle tuettavaa toimenpidettä, sen edistymistä sekä tuen käyttöä koskevat oikeat ja riittävät tiedot.

Tuen saajan on viivytyksettä ilmoitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle sellaisista asemaansa, toimintaansa tai tuettavaa toimenpidettä koskevista muutoksista, joilla voi olla vaikutusta tuen maksamisen edellytyksiin tai jotka voivat johtaa tuen takaisinperintään.

Tuen saaja on velvollinen avustamaan 44 §:ssä tarkoitettun tarkastuksen suorittajaa antamalla korvauksetta tarkastustehtävän suorittamiseksi välttämättömät tiedot ja tarkastuksen kohdetta koskevat selvitykset sekä tarvittaessa esittelemällä tuettavaa toimenpidettä.

6 luku

Lainaan liittyvää tukea koskevat erityiset ehdot

23 §

Korkotukilainan myöntäminen

Luotonantaja voi myöntää korkotukilainan, ja sitä koskeva velkakirja saadaan allekirjoittaa, kun tukipäätös on tehty. Lainaa ei saada myöntää tukipäätöksestä poikkeavin ehdoin. Velkakirjaan on otettava ehto, jonka mukaan tukipäätöksen mukaiset lainaehdot ovat ensisijaisia vel-

kakirjan ehtoihin nähden. Tukipäätös on liitettävä velkakirjaan.

24 §

Korkotukilainan nostaminen

Korkotukilaina saadaan nostaa ennen kuin tukipäätös on lainvoimainen. Laina saadaan nostaa enintään kahdessa erässä. Jos korkotukea on myönnetty rakentamisinvestointia varten, korkotukilaina saadaan kuitenkin nostaa enintään viidessä erässä.

Korkotukilaina tai sen ensimmäinen erä on nostettava 19 §:ssä tarkoitetun määräajan kuluessa. Jos korkotukea on myönnetty rakentamisinvestointia varten, korkotukilainan viimeistä erää ei saada nostaa ennen kuin rakentamisinvestointi on kokonaisuudessaan toteutunut tukipäätöksen mukaisena. Korkotukilainan viimeinen erä on nostettava viimeistään kolmen kuukauden kuluessa 19 §:ssä tarkoitetun määräajan päättymisestä.

Korkotukilainan tai sen erän nostamista varten tuen saajan on hankittava 38 §:ssä tarkoitettu lupa. Lupa on esitettävä luotonantajalle ennen nostoa.

Tarkemmat säännökset lainan nostoeristä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Korkotukilainan lyhentäminen ja koron suorittaminen

Korkotukilainaa on lyhennettävä puolivuositain tai neljännesvuositain yhtä suurina maksuerinä.

Ensimmäinen lyhennysmaksu erääntyy suoritettavaksi viimeistään sinä eräpäivänä, joka ensiksi seuraa vuoden kuluttua lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta. Jos korkotukilaina on myönnetty rakentamisinvestointiin, erääntyy ensimmäinen lyhennysmaksu kuitenkin viimeistään sinä eräpäivänä, joka ensiksi seuraa kahden vuoden kuluttua lainan tai sen ensimmäisen erän nostamisesta. Korkoa on suoritettava

puolivuositain tai neljännesvuositain lainan tai kunkin lainaerän nostopäivästä lukien.

Luotonantaja ja tuen saaja voivat sopia ylimääräisistä lyhennysmaksuista, niiden vaikutuksesta jäljellä oleviin lyhennysmaksuihin sekä koko lainan ennaikaisesta takaisinmaksusta.

Luotonantaja voi myöntää lyhennysmaksuille lykkäystä, jos tämä on tarpeen tuen saajan tilapäisten taloudellisten vaikeuksien vuoksi. Lykkäystä voidaan myöntää enintään vuodeksi kerrallaan ja yhteensä enintään viideksi vuodeksi. Lykkäyksen johdosta laina-aikaa voidaan pidentää 17 §:n 1 momentissa säädetyn enimmäisajan rajoissa tai jäljellä olevia lyhennysmaksuja korottaa.

26 §

Valtiontakauksen ehdot

Valtiontakaus myönnetään täytetakaueksena. Takauksen kohteena olevan lainan tai sen erän nostamista varten tuen saajan on hankittava 38 §:ssä tarkoitettu lupa. Lupa on esitettävä luotonantajalle ennen nostoa.

Valtiontakaus tulee voimaan sen jälkeen, kun tuen kohteena oleva laina tai sen ensimmäinen erä on nostettu, 55 §:n 1 momentissa tarkoitettu kertamaksu on suoritettu ja vastavakuus on asetettu. Takaussitoumus ei sido valtiota, jos edellä tarkoitettuja toimenpiteitä ei ole toteutettu kahden vuoden kuluessa valtiontakauksen myöntämisestä tai 27 §:ssä säädettyjä ehtoja ei noudateta.

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, valtiontakaukseen sovelletaan, mitä takauksesta ja vierasvelkapanttauksesta annetussa laissa (361/1999) säädetään. Valtiontakauksen vanhentumiseen ei kuitenkaan sovelleta, mitä mainitun lain 19 §:n 3 momentissa säädetään.

27 §

Lainan siirtäminen ja lainaehdojen muuttaminen

Tuen kohteena oleva laina saadaan siirtää toiselle 52 §:n mukaisesti hyväksytylle luotonantajalle. Laina saadaan siirtää toiselle tuen saajalle,

jos työvoima- ja elinkeinokeskus tämän hyväksyy 34 §:ssä tarkoitetun päätöksen yhteydessä.

Tuen kohteena olevan lainan ehtoja saadaan muuttaa edellyttäen, ettei tällä ole vaikutusta tuen myöntämisen edellytysten tai ehtojen täyttämiseen taikka valtion asemaan takaajana. Muussa tapauksessa tuen saajan on hankittava lainan ehtojen muuttamiseen työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupa. Lupaa ei voida myöntää, jos lainan ehtojen muuttaminen vaikuttaa tuen myöntämisen edellytysten täyttämiseen.

Jollei korkotukilainaan kohdistu valtiontaukausta, laina saadaan siirtää ja sen ehtoja muutetaan rajoituksetta sen jälkeen, kun korkotuen maksaminen on päättynyt.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tilanteista, joissa lainan ehtojen muuttaminen edellyttää luvan hankkimista, sekä luvan hankkimiselle asetettavasta määräajasta. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset luvan hankkimisessa käytettävistä lomakkeista.

7 luku

Tuen hakeminen ja myöntäminen

28 §

Hakumahdollisuudesta tiedottaminen

Maaseutuviraston tulee tarkoituksenmukaisessa laajuudessa tiedottaa tuen hakumahdollisuudesta, tuen hakemiselle asetettavasta määräajasta, hakemisessa noudatettavasta menettelystä sekä myöntämisen pääasiallisista edellytyksistä ja ehdoista.

29 §

Tukihakemus

Tukihakemus on tehtävä kirjallisesti tarkoitusta varten vahvistetulle lomakkeelle. Hakemus on allekirjoitettava. Hakemukseen on liitettävä tuen myöntämisen edellytysten arvioinnin kannalta välttämättömät asiakirjat, selvitykset sekä suunnitelmat.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset tuen hakemisessa käytettävistä lomakkeista, hakemukseen liitettävistä asiakirjoista sekä selvitysten ja suunnitelmien esitystavasta.

30 §

Tuen hakeminen

Tuen hakemiselle voidaan asettaa määräaika. Tukihakemus on toimitettava toimivaltaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle. Toimivaltainen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella maatilán talouskeskus sijaitsee. Jos maatilán talouskeskus sijaitsee useamman kuin yhden työvoima- ja elinkeinokeskuksen toimialueella, toimivaltainen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella pääosa maatilán tuotantorakennuksista sijaitsee.

Tuen hakemiselle asetettavasta määräajasta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

31 §

Tukihakemuksen arviointi

Ennen tuen myöntämistä koskevan päätöksen tekemistä työvoima- ja elinkeinokeskus voi pyytää muilta viranomaisilta lausunnon tuen saajaan ja tuettavaan toimenpiteeseen liittyvistä seikoista, jos tämä on välttämätöntä tuen myöntämisen edellytysten arvioimisessa.

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi ennen tuen myöntämistä suorittaa tuen myöntämisen edellytysten sekä tuettavan toimenpiteen arvioimiseksi maatilakäynnin. Maatilakäynnin havainnot on kirjattava, ja ne on annettava tiedoksi hakijalle. Maatilakäyntiä ei saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

32 §

Tuen myöntämisen keskeyttäminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus keskeyttää tuen myöntäminen valtakunnallisesti tai alueellisesti, jos Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Tuen myöntäminen voidaan keskeyttää määräjäksi tai toistaiseksi. Ennen keskeyttämistä asiasta on neuvoteltava niiden tuottaja- ja elinkeinojärjestöjen kanssa, joita asia koskee. Keskeytyksestä on tiedotettava asianmukaisessa laajuudessa, ja ilmoitus siitä on julkaistava Virallisessa lehdessä.

33 §

Tukipäätös

Työvoima- ja elinkeinokeskus päättää tuen myöntämisestä. Tukipäätökseen on otettava myönnetyn tuen määrä, tässä laissa säädetty tuen ehdot, sen maksamisen ja takaisinperinnän edellytykset sekä takauksen ehdot. Päätökseen tulee lisäksi ottaa Euroopan yhteisön lainsäädännössä asetetut ehdot ja edellytykset. Rakentamisinvestointia koskevalla päätöksellä hyväksytään rakentamista koskeva suunnitelma.

Lainaan liittyvää tukea koskevalla päätöksellä hyväksytään korkotuen tai valtiontakauksen kohteena olevan lainan määrä ja lainaehdot. Jos korkotukea koskeva päätös valituksen johdosta muuttuu, lainan määrän ja ehtojen muuttaminen edellyttää luotonantajan suostumusta.

Jos tuettava toimenpide edellyttää luvan hankkimista ja hakija ei ole tukipäätöksen tekohetkeen mennessä esittänyt lainvoimaista lupaa, tukipäätökseen voidaan ottaa ehto, jonka mukaan päätös raukeaa, jollei hakija esitä määräajassa sellaista lainvoimaista lupaa, joka mahdollistaa toimenpiteen toteuttamisen tukipäätöksen mukaisena.

Nuoren viljelijän aloitustukea koskeva päätös on tehtävä 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta.

34 §

Tukipäätöksen mukaisen oikeuden siirtäminen

Tukipäätöksen mukainen oikeus tukeen voidaan siirtää toiselle 5 §:ssä tarkoitettulle taholle, jos kyseisen tuen myöntämisen edellytykset täyttyvät. Siirron saajan on haettava päätöksen mukaisen oikeuden siirtämistä 29 §:ssä tarkoi-

tettua menettelyä noudattaen. Tukipäätöksen siirtämisestä päättää työvoima- ja elinkeinokeskus.

8 luku

Tuen maksaminen

35 §

Avustusmuotoisen aloitustuen maksaminen

Avustusmuotoinen nuoren viljelijän aloitustuki maksetaan ilman erillistä hakemusta. Avustus maksetaan enintään kahtena vuotuisena eränä.

Jos aloitustuki on myönnetty ennen tilanpidon aloittamista, avustuksen ensimmäisen erän maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja esittää selvityksen tilanpidon aloittamisesta. Jos tukea on myönnetty 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua sitoumuksen perusteella, avustuksen toisen erän maksamisen edellytyksenä on lisäksi, että tuen saaja osoittaa toteuttaneensa 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuja toimenpiteitä.

Tarkemmat säännökset avustusmuotoisen aloitustuen maksueristä sekä 2 momentissa tarkoitettujen selvitysten toimittamiselle asetettavasta määräajasta annetaan valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset edellä tarkoitetuista selvityksistä.

36 §

Avustusmuotoisen investointituen maksaminen

Maatilan investointituen saajan on haettava avustuksen maksua kirjallisesti tarkoitusta varten vahvistetulla lomakkeella. Maksuhakemus on allekirjoitettava. Hakemuksen jättämiselle voidaan asettaa kohtuullinen määräaika, joka lasketaan tukipäätöksen tekemisestä tai, jos kyse on tuettavan toimenpiteen viimeisestä maksuhakemuksesta, tuettavan toimenpiteen toteutuksen päättymisestä. Hakemus on toimitettava toimivaltaiselle työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

Avustus voidaan maksaa enintään viidessä erässä. Avustusta maksetaan enintään tukitasoa

sekä myönnetyn tuen määrää vastaava osuus maksuhakemukseen sisältyvistä hyväksyttävistä kustannuksista. Tuen saajan on tarvittaessa esitettävä selvitys yksityisen rahoituksen toteutumisesta.

Avustuksen maksamisen edellytyksenä on, että tuen saaja on noudattanut tuen ehtoja. Lisäksi maksamisen edellytyksenä on tuen saajalle aiheutuneen menon tosiasiallisuus, lopullisuus ja todennettavuus sekä kohdentuminen tuettavaan toimenpiteeseen. Jos avustusta on myönnetty rakentamisinvestointiin, on viimeisen erän maksamisen edellytyksenä, että rakentamisinvestointi on kokonaisuudessaan toteutunut tukipäätöksen mukaisena. Maksuhakemukseen on liitettävä avustuksen maksamisen edellytysten kannalta välttämättömät tilinpitoasiakirjat ja selvitykset.

Tarkemmat säännökset menon tosiasiallisuuden, lopullisuuden ja todennettavuuden arvioinnissa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella. Avustusmuotoisen investointituen maksueristä ja maksuhakemuksen jättämiselle asetettavasta määräajasta voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Tarkemmat määräykset maksun hakemisessa käytettävistä lomakkeista sekä maksuhakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja selvityksistä antaa Maaseutuvirasto.

37 §

Avustusmuotoisen tuen maksun suorittaminen

Avustuksen maksamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Työvoima- ja elinkeinokeskus kokoaa myöntämiensä tukien maksupäätöksiä koskevat tiedot ja toimittaa ne Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto vastaa maksupäätöksiin sisältyvien menojen tarkastamisesta ja hyväksymisestä sekä maksujen teknisestä suorittamisesta.

38 §

Nostolupa

Luvan tuen kohteena olevan lainan tai sen erän nostamiseen myöntää hakemuksesta työ-

voima- ja elinkeinokeskus. Hakemukseen on liitettävä luvan myöntämiseen tarvittavat tilinpitoasiakirjat ja selvitykset. Nostoluvan hakemiselle voidaan asettaa määräaika, jota voidaan pidentää kerran ennen määräajan päättymistä tehdystä hakemuksesta. Määräajan pidentämiseen tulee olla hyväksyttävä syy.

Tuen kohteena olevaa lainaa voidaan nostaa kerrallaan enintään toteutuneita kustannuksia vastaava osuus. Nostoluvan myöntämisen edellytyksenä on, että tuen ehtoja on noudatettu. Lisäksi edellytyksenä on tuen saajalle aiheutuneen menon lopullisuus ja todennettavuus sekä kohdentuminen tuettavaan toimenpiteeseen. Tuen saajan on tarvittaessa esitettävä selvitys yksityisen rahoituksen toteutumisesta.

Jos kyse on nuoren viljelijän aloitustuen kohteena olevasta lainasta ja tuki on myönnetty ennen tilanpidon aloittamista, on nostoluvan myöntämisen edellytyksenä, että tuen saaja esittää selvityksen tilanpidon aloittamisesta. Jos tuki on myönnetty 8 §:n 3 momentissa tarkoitetun sitoumuksen perusteella, on nostoluvan myöntämisen edellytyksenä, että tuen saaja osoittaa toteuttaneensa 11 §:n 2 momentissa tarkoitetut toimenpiteet. Jos laina nostetaan kahdessa erässä, on viimeksi mainittu selvitys esitettävä toisen erän nostamista varten.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin menon tosiasiallisuuden, lopullisuuden ja todennettavuuden arvioinnissa käytettävistä perusteista sekä nostoluvan hankkimiselle asetettavasta määräajasta. Tarkemmat määräykset luvan hakemisessa käytettävistä lomakkeista sekä hakemukseen liitettävistä asiakirjoista ja selvityksistä antaa Maaseutuvirasto.

39 §

Korkotuen maksaminen

Korkotukea maksetaan 17 §:n 2 momentissa tarkoitettua määrää vastaava osuus kullakin korkojaksolla voimassa olevasta korkotukilainan kokonaiskorosta. Korkotukea maksetaan kuitenkin yhteensä enintään myönnetyn tuen nimellisarvoista määrää vastaava osuus.

Jos korkotukilaina maksetaan kokonaan takaisin, korkotuen maksaminen lakkaa lainan takaisinmaksupäivästä lukien. Korkotukea ei makseta erääntyneen lainapäätöksen osalta, jollei kysymys ole yrityssaneerausta tai yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan menettelyn vireilläolosta. Jos edellä tarkoitettussa tai siihen rinnastettavassa järjestelyssä korkotukilainan kokonaiskorkoa alennetaan, korkotukea maksetaan neljää prosenttiyksikköä vastaava osuus kokonaiskorosta, kuitenkin enintään kokonaiskoron määrä.

Luotonantajan on haettava korkotuen maksua kultakin korkojaksolta erikseen, kuitenkin enintään kerran kuukaudessa. Maaseutuviraston hyväksymä keskusrahalaite välittää hakemuksen Maaseutuvirastolle, joka suorittaa maksun keskusrahalaiteelle. Keskusrahalaite välittää korkotuen luotonantajalle.

Tarkemmat määräykset korkotuen maksun hakemisesta ja välittämisestä noudatettavasta menettelystä antaa Maaseutuvirasto.

9 luku

Tuen seuranta

40 §

Elinkeinosuunnitelman seuranta

Tuen saajan on esitettävä elinkeinosuunnitelmaan sisältyvien tavoitteiden ja toimenpiteiden toteutumista koskevat selvitykset työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin 1 momentissa tarkoitettujen selvitysten sisällöstä. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset selvitysten esitystavasta sekä niiden toimittamisesta työvoima- ja elinkeinokeskukselle.

41 §

Tuen kohteena olevan lainan seuranta

Luotonantajan on järjestettävä tuen kohteena olevan lainan hoitamista ja korkotuen kulumista

koskeva seuranta. Sen on toimitettava määräajoin Maaseutuvirastolle lainan myöntämistä, nostamista, lyhentämistä ja korkotukilainan koron suorittamista koskevat tiedot. Luotonantajan on viivytyksettä huolehdittava tuen kohteena olevaa lainaa koskevien muutosten tekemisestä tietojärjestelmiinsä.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin niistä tiedoista, joita luotonantajan on toimitettava Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset tietojen esitystavasta sekä niiden toimittamisesta noudatettavasta menettelystä.

42 §

Seurannan tietojärjestelmä

Tukien rahoituksen, myöntämisen, maksamisen, tarkastuksen ja takaisinperinnän sekä niiden vaikutusten seurantaa varten on seurannan tietojärjestelmä, joka koostuu rekistereistä. Rekistereiden ylläpidosta ja käytämisestä sekä niihin sisältyvien tietojen julkisuudesta ja salassapidosta säädetään asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevassa lainsäädännössä.

Seurannan tietojärjestelmään voidaan tallentaa seuraavat hakijaa, tuen saajaa, tuettavaa toimenpidettä sekä tuen käyttöä koskevat tiedot:

- 1) hakijan nimi ja yhteystiedot sekä henkilötunnus tai yritys- ja yhteisötunnus;
- 2) hakijan yhteys henkilön nimi ja yhteystiedot;
- 3) elinkeinosuunnitelmaan ja rakentamista koskevaan suunnitelmaan sisältyvät tiedot;
- 4) tuettavan toimenpiteen rahoitukseen osallistuvaa ohjelmaa koskevat tiedot;
- 5) tuki- tai maksuhakemusta ja sen ratkaisemista sekä tuen yksilöintiä koskevat tiedot;
- 6) tiedot tuen saajalle myönnettyistä ja maksetuista tuista sekä valtiontakausta koskevat tiedot;
- 7) tuettavaan toimenpiteeseen kohdistuvan julkisen tuen määrä;
- 8) tiedot tarkastuksesta ja siinä tehdyistä havainnoista;

9) tiedot tuen saajalta takaisinperittävästä tuista sekä takaisinperinnän toteutumisesta;

10) edellä 40 §:ssä tarkoitetut seurantaan var-
ten kerättävät tiedot;

11) muita hakemuksen käsittelyssä kertyneitä
välttämättömiä tietoja.

Rekisteröidyn oikeuteen tarkastaa häntä kos-
kevat seurannan tietojärjestelmään sisältyvät tie-
dot, tiedoissa olevien virheiden tai puutteiden
oikaisuun sekä vanhentuneiden ja tarpeettomien
tietojen poistamiseen sovelletaan, mitä henkilö-
tietolaissa (523/1999) säädetään.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa
tarkemmat säännökset sellaisista rekisteriin tal-
lennettavista tiedoista, jotka eivät ole henkilötie-
toja.

43 §

Tietojen säilyttäminen

Tietojärjestelmään sisältyviä tietoja säilyte-
tään kymmenen vuotta tuen myöntämistä koske-
van päätöksen tekemisestä. Jos tukea on myön-
netty, tietoja säilytetään kymmenen vuotta avus-
tuksen viimeisen erän maksamisesta tai korko-
tuen kohteena olevan lainan viimeisen erän nos-
tamisesta, kuitenkin niin kauan kuin korkotukea
maksetaan. Valtiontakausta koskevia tietoja säi-
lytetään takauksen voimassaolon ajan tai, jos
valtion takaajan vastuu on toteutunut, niin kauan
kuin takautumissaatavaa voidaan periä. Jos ky-
symys on Euroopan yhteisön osaksi rahoitta-
maan ohjelmaan sisältyvästä tuesta, tietoja säily-
tetään viisi vuotta siitä, kun Euroopan yhteisö-
jen komissio suorittaa ohjelman viimeisen yhtei-
sön rahoitusosuuden maksun.

10 luku

Tarkastus

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvi-
rasto voivat suorittaa tuen myöntämiseen, mak-

samiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja
ehtojen noudattamisen valvomiseksi tuen myön-
täjiin, välittäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuk-
sia. Vastaava oikeus on tuen välittäjien ja saa-
jien osalta työvoima- ja elinkeinokeskuksilla.

45 §

Tarkastuksen suorittaminen

Tarkastus voi koskea valvontatehtävän edel-
lyttämässä laajuudessa tuettavan toimenpiteen ja
tuen käytön kannalta merkityksellisiä rakennuk-
sia, toimitiloja, olosuhteita, tietojärjestelmiä ja
asiakirjoja. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorit-
taa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

Tarkastustehtävän asianmukaiseksi hoitami-
seksi voidaan ulkopuolinen tilintarkastaja val-
tuuttaa suorittamaan tarkastus. Tilintarkastajan
tulee olla tilintarkastuslaissa (459/2007) tai jul-
kishallinnon ja -talouden tilintarkastajista an-
netussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkasta-
ja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhtei-
sön on nimettävä tilintarkastuksesta vastuulli-
nen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suoritet-
taessa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kie-
lilakia (423/2003), saamen kielilakia
(1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan jul-
kisuudesta annettua lakia (621/1999). Tarkastus-
tehtävää suorittavaan tilintarkastajaan sovelle-
taan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia
säännöksiä. Tarkastustehtävää suoritettaessa ai-
heutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahin-
gonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Tarkastuksesta on laadittava tarkastuskerto-
mus, joka toimitetaan viipymättä asianomaiselle
työvoima- ja elinkeinokeskukselle sekä Maaseu-
tuvirastolle.

Tarkastusta suorittavalla on oikeus ottaa asia-
kirjat ja muu tuen käyttöön liittyvä aineisto hal-
tuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttami-
nen tätä edellyttää. Asiakirjat ja muu aineisto tu-
lee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suo-
rittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Edellä 44 §:ssä tarkoitettulla viranomaisella
on oikeus saada poliisilta korvaukset virka-
apua tarkastustehtävän suorittamisessa.

11 luku

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

46 §

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

Työvoima- ja elinkeinokeskus on velvollinen keskeyttämään tuen maksamisen ja perimään tuen takaisin, jos:

1) tuen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet;

2) tuen saaja on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut tuen myöntämiseen tai maksamiseen;

3) tuen ehtoja ei ole noudatettu;

4) tuen saaja ei ole täyttänyt 8 §:n 3 momentissa tarkoitettua sitoumusta;

5) tuen saaja on luovuttanut ilman työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupaa tuen kohteena olevan yritystoiminnan tai tuetun investoinnin kohteen ennen 20 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä;

6) tuen saaja on kieltäytynyt avustamasta tarkastuksessa; tai

7) Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maatalouden rakennetukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Perimättä voidaan kuitenkin jättää määrä, joka on enintään 100 euroa.

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle, vastaavat kaikki tuen saajat yhteisvastuullisesti tuen palauttamisesta. Tuen saajien kesken vastuu jakautuu siinä suhteessa kuin tuen saaja on osallistunut tuen palautusvelvollisuuden perusteena olleeseen toimintaan.

47 §

Takaisinmaksettavan määrän korko

Tuen saajan on maksettava palautettavalle tai takaisinperittävälle määrälle korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentissa tarkoitettua vuotuista korkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä.

Korkoa on suoritettava tuen maksupäivästä takaisinperittävän määrän takaisinmaksuun saakka.

48 §

Viivästyskorko

Jos takaisin perittävää määrää ei makseta viimeistään 50 §:n 1 momentissa tarkoitettuna eräpäivänä, sille on suoritettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettua korkokannan mukaan.

49 §

Takaisinperinnän kohtuullistaminen

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi jättää virheellisesti tai perusteetta maksetun määrän tai sille suoritettavan koron kokonaan tai osaksi perimättä, jos perinnän suorittaminen täysimääräisenä olisi tuen saajan olosuhteet ja toiminta huomioon ottaen kokonaisuutena tarkastellen kohtuutonta. Takaisinperintä ja korkojen periminen on kuitenkin suoritettava täysimääräisenä, jos Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maatalouden rakennetukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

50 §

Takaisinperintää ja maksamisen keskeyttämistä koskeva päätös

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on tehtävä takaisinperinnästä ja tuen maksamisen keskeyttämisestä päätös. Päätöksellä vahvistetaan takaisinperittävä määrä, 47 §:ssä tarkoitettu korko sekä niiden suorittamiselle asetettava eräpäivä.

Takaisinperintää koskeva päätös on tehtävä ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun työvoima- ja elinkeinokeskus sai tiedon 46 §:ssä säädetystä perusteesta ja viimeistään kymmenen vuoden kuluttua tuen viimeisen erän maksamisesta.

51 §

Takaisinperintäpäättöksen täytäntöönpano

Maaseutuvirasto vastaa takaisinperintäpäättöksen täytäntöönpanosta. Takaisinperintä voidaan suorittaa siten, että takaisinperittävä määrä korkoineen vähennetään muusta tuen saajalle maksettavasta tuesta. Edellytyksenä on tällöin, että takaisinperintäpäättös on saanut lainvoiman.

Takaisinperintäpäättös voidaan ulosottotoimin panna täytäntöön sen jälkeen, kun päättös on saanut lainvoiman. Päättöksen täytäntöönpanoon sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

12 luku

Lainaan liittyvää tukea koskevat menettelyt

52 §

Luottolaitoksen hyväksyminen

Luotonantajaksi voidaan hyväksyä luottolaitostoiminnasta annetun lain (121/2007) 8 §:ssä tarkoitettu luottolaitos, jolla on luotonantajalle tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamisessa tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

Keskusrahallaitokseksi voidaan hyväksyä 1 momentissa tarkoitettu luotonantaja taikka luottolaitos tai muu vastaava yhteisö, jonka luotonantajat ovat valtuuttaneet puolestaan hoitamaan keskusrahallaitokselle tässä laissa säädettyjä tehtäviä. Edellä tarkoitettulla taholla tulee olla tehtävien hoitamiseksi tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

Maaseutuvirasto päättää luottolaitoksen tai yhteisön hyväksymisestä toimimaan luotonantajana tai keskusrahallaitoksena. Päättös tehdään hakemuksesta, josta on käytävä ilmi hyväksymisen edellytysten kannalta tarpeelliset tiedot. Hyväksyntä voidaan peruuttaa, jos hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty.

Tarkemmat säännökset luotonantajan ja keskusrahallaitoksen hyväksymisen edellytyksistä sekä hyväksymisen hakemisessa noudatettavas-

ta menettelystä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hyväksymisen hakemisessa käytettävisistä lomakkeista sekä hyväksymisen edellytysten teknisistä yksityiskohdista.

53 §

Luotonantajan ja keskusrahallaitoksen tehtävien hoitaminen

Luotonantajan tai keskusrahallaitoksen palveluksessa olevaan henkilöön sovelletaan rikosluokellista virkavastuuta koskevia säännöksiä tämän hoitaessa 39 §:n 3 momentissa, 41 ja 54 §:ssä sekä 55 §:n 2 momentissa säädettyjä tehtäviä. Edellä tarkoitettuja tehtäviä hoidettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa säädetään.

54 §

Luotonantajan avustamis- ja tiedonantovelvollisuus

Luotonantajan on ilmoitettava työvoima- ja elinkeinokeskukselle tuen kohteena olevan lainan siirtämisestä toiselle luotonantajalle sekä sellaisista 27 §:n 2 momentissa tarkoitetuista lainan ehtojen muutoksista, jotka eivät edellytä työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupaa.

Luotonantajan tulee takauksen kohteena olevaa lainaa hoitaessaan ottaa huomioon valtion etu takaajana. Luotonantajan on viivytyksettä ilmoitettava Maaseutuvirastolle sellaisista tuen saajan taloudellista asemaa, tuen kohteena olevaa lainaa tai lainan vakuutena olevan omaisuuden arvoa koskevasta muutoksesta, jolla voi olla vaikutusta valtion asemaan takaajana.

Luotonantajalla ja keskusrahallaitoksella on velvollisuus yksilöidystä pyynnöstä luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle sekä työvoima- ja elinkeinokeskukselle sellaisia tuen saajaa koskevia tietoja, jotka ovat välttämättömiä lainaan liittyvän tuen myöntämisen edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi.

Luotonantajan ja keskusrahallaitoksen tiedonantovelvollisuus koskee myös salassapidettäviä tietoja. Tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon ne on viranomaiselle säädettyjen tehtävien hoitamiseksi luovutettu.

55 §

Valtiontakauksesta perittävät maksut

Valtiontakauksesta peritään tuen saajalta maksu, joka määräytyy prosentuaalisena osuutena takauksen kohteena olevan lainan määrästä. Maksu on enintään 200 euroa. Lisäksi peritään kahdesti vuodessa maksu, joka määräytyy prosentuaalisena osuutena takauksen kohteena olevan lainan jäljellä olevasta määrästä. Maksut tuloutetaan maatilatalouden kehittämisrahastoon.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun maksun välittää valtiolle luotonantaja. Maaseutuvirasto suorittaa luotonantajalle korvauksen edellä tarkoitettun tehtävän hoitamisesta. Korvaus maksetaan maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin takauksesta perittävien maksujen määrästä sekä luotonantajalle suoritettavan korvauksen määrästä. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujen välittämisessä noudattavasta menettelystä.

56 §

Valtion takaajan vastuun toteutuminen

Valtion takaajan vastuuseen sekä takautumisoikeuteen liittyvästä edunvalvonnasta vastaa Maaseutuvirasto.

Maaseutuvirasto voi päättää, että valtion takautumissaatavaa ei peritä sellaiselta tuen saajalta, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksusta pysyvän työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovelvollisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella.

Takaajan vastuun toteutumisesta aiheutuvat maksut suoritetaan maatilatalouden kehittämisrahaston varoista. Takautumisoikeuden perus-

teella saadut korvaukset tilitetään mainittuun rahastoon.

13 luku

Rakentamiseen liittyvää tukea koskevat erityiset menettelyt

57 §

Rakennustuotteen ennakkohyväksyntä

Maa- ja metsätalousministeriö tai 59 §:ssä tarkoitettu toimielin voi hakemuksesta myöntää ennakkohyväksynnän maatalousrakentamisessa käytettävälle rakennustuotteelle. Yleisten rakennustuotteita koskevien vaatimusten täyttämistä ja niiden perusteella tapahtuvasta rakennustuotteen hyväksynnästä on voimassa, mitä muualla laissa säädetään.

Ennakkohyväksynnän hankkiminen on vapaaehtoista. Se myönnetään määräajaksi, joka on enintään viisi vuotta. Hyväksynnälle voidaan asettaa lyhyempi määräaika, jos tämä on tarpeen tuotteen käyttöön liittyvän kokemuksen hankkimiseksi. Määräaikaa voidaan hakemuksesta pidentää enintään viisi vuotta, jos ennakkohyväksynnän edellytykset täyttyvät. Hakemus on tehtävä ennen määräajan päättymistä.

Ennakkohyväksyntä tulee peruuttaa, jos siihen rakennustuotteen valmistuksen tai laadunvalvonnan epäkohtien johdosta havaitaan olevan aihetta. Hyväksynnän peruuttaa maa- ja metsätalousministeriö tai toimielin, joka on myöntänyt hyväksynnän.

Ennakkohyväksynnän kohteena olevista rakennustuotteista säädetään tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

58 §

Ennakkohyväksynnän edellytykset

Ennakkohyväksyntä voidaan myöntää maatalousrakentamisessa käytettävälle rakennustuotteelle, joka täyttää maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) mukaiset sekä 13 §:n 4 momentissa tarkoitettut rakentamiselle asetetut vaatimukset.

Lisäksi tarkastellaan rakennustuotteen taloudellisia, toiminnallisia ja ympäristöön liittyviä ominaisuuksia.

Tarkemmat säännökset rakennustuotteen ennakko hyväksynnän edellytyksistä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

59 §

Ennakko hyväksynnän myöntävä toimielin

Maa- ja metsätalousministeriö voi määrääjäksi tai toistaiseksi valtuuttaa toimielimen myöntämään ennakko hyväksynnän. Toimielimen tulee olla yhteisö, jolla on edellytykset hoitaa tehtävä asiantuntevasti, luotettavasti, vakavaraisesti ja riippumattomasti. Edellä tarkoitettujen vaatimusten arvioinnissa sovelletaan, mitä rakennustuotteiden hyväksynnästä annetun lain (230/2003) 20 ja 22 §:ssä säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriö päättää valtuuttamisesta toimielimen hakemuksesta. Hakemukseen on liitettävä selvitys 1 momentissa tarkoitettujen edellytysten täyttymisestä. Valtuutus voidaan rajata hakemuksessa esitettyä toimintaa suppeammaksi. Valtuuttamista koskevaan päätökseen voidaan liittää toiminnan harjoittamisen ja sen valvonnan kannalta tarpeellisia ehtoja.

Valtuutetun toimielimen toimintaan sovelletaan, mitä rakennustuotteiden hyväksynnästä annetun lain 26—28 §:ssä säädetään. Tehtävää suorittavaan henkilöön sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tehtävää suoritettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa säädetään. Maa- ja metsätalousministeriö valvoo tehtävien hoitamista. Toimielimen velvollisuuteen ilmoittaa toiminnassaan tapahtuneista muutoksista ja ministeriön oikeuteen saada tietoja sovelletaan, mitä rakennustuotteiden hyväksynnästä annetun lain 24 §:n 2 momentissa säädetään. Lisäksi ministeriöllä on oikeus suorittaa tarkastuksia niissä tiloissa, joissa tehtäviä hoidetaan.

Maa- ja metsätalousministeriö voi antaa valtuutetulle toimielimelle kirjallisen varoituksen tai keskeyttää toiminnan harjoittamisen, jos toi-

mielin ei noudata rakennustuotteen ennakko hyväksyntää koskevia säännöksiä tai valtuuttamista koskevassa päätöksessä asetettuja ehtoja. Ministeriön tulee peruuttaa valtuutus, jos toimielin lopettaa toimintansa, se ei enää täytä valtuutuksen edellytyksiä tai sen toiminta on keskeytetty, eikä toimielin ole kohtuullisessa ajassa poistanut toiminnan keskeyttämiseen johtaneita syitä. Valtuutuksen peruuttamista koskevaa päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta.

Valtuutuksen hakemisesta voidaan antaa tarkempia säännöksiä maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

60 §

Ennakko hyväksyntämenettely

Ennakko hyväksyntää koskevan hakemuksen tulee sisältää rakennustuotteen teknisiä ominaisuuksia, laadunvalvontaa ja käyttöä koskevat tiedot sekä muut tuotteen ennakko hyväksynnän edellytyksiä koskevat selvitykset.

Ennakko hyväksyntää koskevaan päätökseen voidaan ottaa ennakko hyväksynnän asianmukaiseksi hyödyntämiseksi tarpeellisia ehtoja.

Tarkemmat säännökset ennakko hyväksyntämenettelystä annetaan maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

14 luku

Erinäiset säännökset

61 §

Tietojensaantioikeus ja tietojen luovuttaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus saada muulta viranomaiselta tai julkista tehtävää hoitavalta taholta sellaisia hakijaa tai tuen saajaa, tämän terveydentilaa, taloudellista asemaa ja liike- tai ammattitoimintaa, julkisista varoista myönnettyä rahoitusta tai muuta tuen kannalta merkityksellistä olosuhdetta koskevia tie-

toja, jotka ovat välttämättömiä tukea koskevan asian käsittelemiseksi.

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on salassapitosäännösten estämättä oikeus luovuttaa muulle viranomaiselle tai julkista tehtävää hoitavalle taikka Euroopan yhteisön toimielimelle sellaisia tässä laissa säädettyä tehtävää hoidettaessa saatuja tuen saajaa koskevia tietoja, jotka ovat tarpeen viranomaiselle tai toimielimelle säädetyn tarkastustehtävän suorittamiseksi tai sen valvomiseksi, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu.

Edellä 1 ja 2 momentin perusteella saatuja tietoja ei saa käyttää muuhun kuin siihen tarkoitukseen, johon niitä on pyydetty.

62 §

Päätöksen tiedoksianto

Tässä laissa tarkoitettu päätös voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä säädetyllä tavalla.

63 §

Päätöksen maksullisuus

Tässä laissa tarkoitettu päätös on hakijalle tai tuen saajalle maksuton. Maa- ja metsätalousministeriön 57 §:ssä tarkoitettu päätöksestä peritään kuitenkin valtion maksuperustelaissa (150/1992) tarkoitettu maksu.

64 §

Varojen alueellinen kohdentaminen

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa 14 §:n 1 momentissa tarkoitettua myöntämisvaltuuden tai määrärahan suuntaamisesta tässä laissa tar-

koitettuihin tukiin ja päättää niiden osoittamisesta työvoima- ja elinkeinokeskusten käyttöön.

65 §

Tekninen apu

Teknisen avun käyttämisestä tässä laissa tarkoitettua tuen toimeenpanoon on voimassa, mitä teknisen avun käyttämisestä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain 54 §:ssä säädetään.

66 §

Valituskielto

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen 19 §:n 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

67 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen haetaan muutosta. Viranomaisen on toimitettava valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntensa muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen asiassa, joka koskee tuen maksamisen keskeyttämistä tai takaisinperintää, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutoin valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeim-

paan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

68 §

Rakennustuotteen ennakkohyväksyntää koskeva muutoksenhaku

Maa- ja metsätalousministeriön päätökseen, joka koskee rakennustuotteen ennakkohyväksyntää tai toimitelimen valtuuttamista, haetaan muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

Valtuutetun toimitelimen päätökseen, joka koskee rakennustuotteen ennakkohyväksyntää, ei saa hakea muutosta valittamalla. Päätökseen haetaan muutosta tekemällä kirjallinen oikaisuvaatimus valtuutetulle toimitelimelle 30 päivän kuluessa siitä päivästä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon päätöksestä. Oikaisuvaatimuksen käsittelyssä sovelletaan hallintolakia. Oikaisuvaatimusta koskevaan päätökseen haetaan muutosta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

15 luku

Voimaantulo

69 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

70 §

Seurannan tietojärjestelmää koskeva siirtymäsäännös

Ennen asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevan lainsäädännön voimaantuloa 42 §:ssä tarkoitettuun seurannan tietojärjestelmään sisältyvien rekisterien ylläpitoon, käyttämiseen sekä niihin sisältyvien tietojen julkisuuteen ja salassapitoon sovelletaan, mitä maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) säädetään.

Laki

valtakunnallisen maaseudun kehittämisen ja tutkimuksen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimuksen rahoituksesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan myönnettäessä avustusta valtakunnalliseen maaseudun kehittämiseen ja tutkimukseen sekä maa- ja elintarviketalouden tutkimukseen.

Maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvästä hanketuesta on voimassa, mitä maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetussa laissa (1443/2006) säädetään. Porotalouden ja luontaiselinkeinojen tutkimukseen myönnettävästä tuesta on voimassa, mitä säädetään porotalou-

den ja luontaiselinkeinojen rahoituslaissa (45/2000).

2 §

Rahoitus

Avustusta voidaan myöntää valtion talousarviossa tai maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmassa tarkoitusta varten osoituista varoista.

3 §

Avustuksen saaja

Avustusta voidaan myöntää sellaiselle luonnolliselle henkilölle, yksityisoikeudelliselle tai julkisoikeudelliselle yhteisölle taikka säätiölle, jolla on riittävät edellytykset hankkeen toteuttamiseen.

4 §

Avustettava toiminta

Avustusta voidaan myöntää sellaiseen tutkimus- tai kehittämistoimintaan, joka valtakunnallisesti merkittävällä tavalla edistää maaseudun kehittämistä ja maaseutupolitiikan tavoitteiden toteutumista.

Avustusta voidaan lisäksi myöntää maa- ja elintarviketaloutta laaja-alaisesti hyödyttävään tutkimustoimintaan.

Avustus myönnetään 1 ja 2 momentissa tarkoitettuun toimintaan aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin.

Avustettavasta toiminnasta ja hyväksyttävistä kustannuksista voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

5 §

Valtiontukisääntöjen soveltaminen

Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artiklassa tarkoitettuna valtiontukena myönnettävään avustukseen sovelletaan Euroopan yhteisön lainsäädännössä valtion tuen myöntämiselle säädettyjä edellytyksiä ja rajoituksia.

Valtiontukisääntöjen soveltamisesta tässä laissa tarkoitettuun avustukseen voidaan säätää tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

6 §

Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä

Alueiden kehittämislain (602/2002) 17 §:ssä tarkoitettu maaseutupolitiikan yhteistyöryhmä osallistuu 4 §:n 1 momentissa tarkoitettuna avustuksen myöntämiseen antamalla avustuksen rahoitukseen käytettävissä olevien varojen jakamista koskevan lausunnon.

Yhteistyöryhmän 1 momentissa tarkoitettua tehtävää hoidettaessa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisen toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tehtävää hoitavaan yhteistyöryhmän jäseneseen sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tehtävää hoidettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän asettaa valtioneuvosto, ja se toimii maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Ministeriö hyväksyy yhteistyöryhmän ohjesäännön.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää maaseutupolitiikan yhteistyöryhmän toiminnasta ja toiminnan rahoituksesta.

7 §

Valtionavustuslain soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun avustukseen sovelletaan lisäksi, mitä valtionavustuslaissa (688/2001) säädetään. Maa- ja metsätalousministeriö toimii mainitussa laissa tarkoitettuna valtionapuviranomaisena.

8 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista 29 päivänä joulukuuta 2006 annetun lain (1443/2006) 18 §:n 2 momentti ja

muutetaan 4 §:n 5 ja 9 kohta, 10 §:n 3 momentti, 11 §, 13 §:n 1 momentin 3 kohta ja 2 momentti, 14 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta, 16 §:n 2 ja 3 momentti, 17 §:n 1 momentti, 19 §:n 1 ja 2 momentti, 20 §:n 1 momentti, 21 §:n 3 momentti, 23 §, 28 §:n 2 momentti, 31 §:n 2 momentti, 38 §:n 2 momentti, 41 §:n 1 momentti ja 2 momentin 3 kohta, 43 §, 44 §:n 2 momentti, 45, 50 ja 56 § sekä

lisätään lakiin uusi 11 a §, 14 §:n 1 momenttiin uusi 4 kohta ja 44 §:ään uusi 4 ja 5 momentti seuraavasti:

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

5) *maataloustuotteen ensiasteen jalostuksella ja kaupan pitämisellä* maataloustuotteen sel- laista käsittelyä, jonka tuloksena saatava tuote on edelleen maataloustuote, sekä tuotteen mark- kinoille saattamista; edellä tarkoitettuna toimin- tana ei kuitenkaan pidetä sellaisia maatilalla ta- pahtuvia toimia, jotka ovat tarpeen tuotteen val- mistamiseksi ensimyyntiä varten, eikä tuottajan suorittamaa tuotteen ensimyyntiä, jollei tätä har- joiteta erillisissä kyseistä tarkoitusta varten va- ratuissa tiloissa;

9) *investoinnilla* rakennuksen, rakenteen tai rakennelman rakentamista, laajentamista, kor- jaamista tai hankkimista sekä muuta aineellisen tai aineettoman käyttöomaisuuden hankkimista;

10 §

Tuen rahoitusta ja määrää koskevat edellytykset

Tukea ei voida myöntää siltä osin kuin julki- sen tuen osuus tuettavan toimenpiteen hyväksyt- tävistä kustannuksista ylittää Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädetyn julkisen tuen enim- mäismäärän. Julkisella tuella tarkoitetaan täl- löin Euroopan yhteisön, valtion tai muun julkis- yhteisön myöntämää rahoitusta tai muuta etuut- ta, jonka arvo on rahana määriteltävissä. Jos ky-

symys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, tukeen sisältyvän julkisen rahoituksen määrä ei saa ylittää ohjelmassa määriteltyä julkisen rahoituksen enimmäismäärää.

11 §

Yritystuen saaja

Yritystukea voidaan myöntää:

1) yritykselle, joka osallistuu maatilalla maatalouden harjoittamiseen (*maatalousyritys*);

2) yritykselle, joka työllistää vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa (*mikroyritys*); ja

3) yritykselle, joka työllistää vähemmän kuin 250 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa (*pk-yritys*).

Lisäksi yritystukea voidaan myöntää sellaiselle yksityisoikeudelliselle tai julkisoikeudelliselle yhteisölle, jonka tehtäviin tai toiminta-ajatuksen kuuluu palveluiden tuottaminen yrityksille (*kehittämisyhteisö*).

Tarkemmat säännökset yrityksen kokoa arvioitaessa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

11 a §

Yritystuen saajaa koskevat edellytykset

Yritystukea voidaan myöntää yritykselle, jolla on toimipaikka Suomessa, ja jos kysymys on ohjelmaan perustuvasta tuesta, ohjelman soveltamisalueella. Yhteisömuotoisen yrityksen kotipaikan tulee sijaita Euroopan yhteisön alueella.

Yritystukea voidaan myöntää yritykselle, jolla on edellytykset jatkuvaan kannattavaan toimintaan ja jolla on tuen kohteena olevaa yritystoimintaa koskeva riittävä ammattitaito. Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että yritys esittää selvitykset taloudellisesta asemastaan sekä riittävästä ammattitaidosta.

Myönnettäessä yritystukea yhteisömuotoiselle maatalousyritykselle tai mikroyritykselle tuen

myöntämisen edellytyksenä on, että määräysvalta yhteisössä on yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää tuen saajan ikää ja ammattitaitoa sekä maatalousyrittäjien osalta maatalouden harjoittamista koskevat edellytykset.

Yritystukea voidaan myöntää kehittämisyrityksille, jolla on riittävät taloudelliset ja hallinnolliset edellytykset tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen. Tällöin tuen kohteena olevan yrityksen tulee täyttää ne edellytykset, joita sovelletaan, jos tuki myönnetään yritykselle 6 §:n 1—4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan. Lisäksi edellytyksenä on, että kehittämisyritys varmistaa tuen kohteena olevan yrityksen kanssa laadittavien sopimuksien tuen myöntämisen edellytysten täyttämisen ja tuen ehtojen noudattamisen.

Tarkemmat säännökset riittävää ammattitaitoa, taloudellista asemaa ja määräysvaltaa arvioitaessa käytettävistä perusteista annetaan valtioneuvoston asetuksella.

13 §

Yrityksen investointituki

Yrityksen investointitukea voidaan myöntää:

3) pk-yritykselle maataloustuotteen ensiasenteen jalostuksen ja kaupan pitämisen yritystoiminnan tuottavuuden lisäämiseen, tuotteiden laadun parantamiseen sekä toiminnan kansainvälistämiseen.

Tukea voidaan myöntää investoinnista aiheutuviin kustannuksiin. Jos kyse on rakentamisinvestoinnista, tukea voidaan myöntää sen suunnittelusta aiheutuviin kustannuksiin. Maanhankintaa voidaan tukea ainoastaan rakennuksen ja sen maapohjan hankinnan yhteydessä.

14 §

Yrityksen kehittämistuki

Yrityksen kehittämistukea voidaan myöntää:

2) mikroyritykselle 6 §:n 2—4 kohdassa tarkoitettuun toimintaan;

3) pk-yritykselle maataloustuotteen ensias-
teen jalostuksen ja kaupan pitämisen yritystoi-
minnan tuottavuuden lisäämiseen, tuotteiden
laadun parantamiseen sekä toiminnan kansain-
välistämiseen; ja

4) kehittämissyhteisölle 1—3 kohdassa tarkoi-
tetun toiminnan kannalta tarpeellisten palvelui-
den tuottamiseen yrityksille.

16 §

Valtiontukisääntöjen soveltaminen

Jos yritystuki myönnetään vähämerkityksise-
nä tukena, tuen myöntämisen edellytyksenä on,
että hakija antaa tuen myöntävälle viranomaisel-
le selvityksen hakijalle jo myönnetystä ja mak-
setusta vähämerkityksisestä tuesta ja että sanot-
un tuen määrä ei ylitä Euroopan yhteisön lain-
säädannössä säädettyä vähämerkityksisen tuen
enimmäismäärää. Jos tuen kohteena on muu kuin
hakijan yritystoiminta tai tukea siirretään 9 §:ssä
tarkoitettulla tavalla, on tuen myöntämisen edel-
lytyksenä, että vastaava selvitys annetaan jokai-
sen tuen kohteena olevan tai tuettavan toimenpi-
teen toteuttamiseen osallistuvan yrityksen osalta,
eikä tuen määrä minkään yrityksen osalta yli-
tä vähämerkityksisen tuen enimmäismäärää.

Valtiontukea koskevan Euroopan yhteisön
lainsäädännön soveltamisesta tässä laissa tarkoi-
tettuun tukeen ja vähämerkityksisen tuen myön-
tämisen edellytyksistä säädetään tarkemmin val-
tioneuvoston asetuksella.

17 §

Kehittämishanke

Kehittämishanketukea voidaan myöntää jul-
kisoikeudelliselle tai yksityisoikeudelliselle yh-
teisölle taikka säätiölle 6 §:n 6 ja 7 kohdassa tar-
koitettuun toimintaan.

19 §

Yleishyödyllinen investointihanke

Investointihanketukea voidaan myöntää jul-
kisoikeudelliselle tai yksityisoikeudelliselle yh-
teisölle taikka säätiölle 6 §:n 6 kohdassa tarkoi-
tettuun toimintaan.

Tukea voidaan myöntää investoinnista aiheu-
tuviin kustannuksiin. Jos kyse on rakentamisin-
vestoinnista, tukea voidaan myöntää sen suun-
nittelusta aiheutuviin kustannuksiin. Maanhan-
kintaa voidaan tukea ainoastaan rakennuksen ja
sen maapohjan hankinnan yhteydessä.

20 §

Koordinointihanke

Tukea koordinointihankkeeseen voidaan
myöntää paikalliselle toimintaryhmälle 6 §:n
6 kohdassa tarkoitettuun toimintaan. Tuen
myöntämisen edellytyksenä on, että paikallinen
toimintaryhmä kokoaa avoimen valintamenette-
lyn kautta yhteen alueellaan toteutettavia, 17 ja
19 §:ssä tarkoitettuja yleishyödyllisiä kehittä-
mis- ja investointihankkeita sekä sovittaa yh-
teen niiden toteuttamisen. Sen estämättä, mitä
9 §:ssä tuen siirtämisen edellytyksistä sääde-
tään, tukea koordinointihankkeeseen voidaan
siirtää luonnolliselle henkilölle.

21 §

*Hanketuen myöntämisen edellytykset ja rajoi-
tukset*

Hanketuen myöntämisen edellytyksenä on,
että hankkeen tulokset ovat yleisesti hyödynnet-
tävissä. Jos tukea myönnetään sellaiseen toimen-
piteeseen, jonka johdosta tuki muodostuu Eu-
roopan yhteisön perustamissopimuksen 87 artik-
lassa tarkoitetuksi valtiontueksi, on tukea myön-
nettäessä voimassa, mitä 16 §:ssä valtiontuen
myöntämisen edellytyksistä ja rajoituksista sää-
detään.

23 §

Toimenpiteen toteutusaika

Yritystuella tuettava toimenpide on kokonaisuudessaan toteutettava kahden vuoden kuluessa tuen myöntämisestä. Tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle voidaan kuitenkin asettaa lyhyempi määräaika, jos tämä on toimenpiteen toteutustavan tai yritystoiminnan luonteen kannalta perusteltua. Jos käynnistystukea haetaan investointituen yhteydessä, lasketaan määräaika investoinnin valmistumisesta tai toteutumisesta.

Hanketuella tuettava toimenpide on kokonaisuudessaan toteutettava 21 §:n 2 momentin mukaisesti asetetun määräajan kuluessa.

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi pidentää 1 ja 2 momentissa tarkoitettua määräaikaa hakemuksesta, joka on tehty ennen määräajan päättymistä. Määräajan pidentämiselle tulee olla hyväksyttävä syy. Määräaikaa voidaan pidentää kahdesti enintään vuodeksi kerrallaan. Edellä 2 momentissa tarkoitettujen toimenpiteiden toteutusaika voi kuitenkin olla enintään kuusi vuotta.

Tarkemmat säännökset tuettavan toimenpiteen toteuttamiselle asetettavasta määräajasta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

28 §

Tukihakemus

Jos tukea on tarkoitus siirtää, tästä on ilmoitettava tukihakemuksessa. Hakemuksessa on yksilöitävä ne tahot, joille tukea on tarkoitus siirtää, ja esitettävä 9 §:ssä tarkoitettu sopimus. Jos hakija on kehittämisyhteisö, hakemukseen on liitettävä kehittämisyhteisön ja tuen kohteena olevan yrityksen välinen sopimus.

31 §

Tukihakemuksen arviointi

Työvoima- ja elinkeinokeskus voi ennen yritystuen myöntämistä tehdä yritystuen myöntä-

misen edellytysten sekä tuettavan toimenpiteen arvioimiseksi yrityskäynnin. Yrityskäynnin havainnot on kirjattava, ja ne on annettava tiedoksi hakijalle. Yrityskäyntiä ei saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

38 §

Maksettavan tuen määrä

Hanketuki ja 14 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu tuki maksetaan tukipäätöksellä hyväksytyjen rahoitusosuuksien mukaisessa suhteessa. Tuen saajan on toimitettava viranomaiselle selvitys muun julkisen tai yksityisen rahoituksen toteutumisesta.

41 §

Seurannan tietojärjestelmä

Tukien rahoituksen, myöntämisen, maksamisen, tarkastuksen ja takaisinperinnän sekä niiden vaikutusten seuranta varten on seurannan tietojärjestelmä, joka koostuu rekistereistä. Rekistereiden ylläpidosta ja käytämisestä säädetään asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevassa lainsäädännössä. Sen lisäksi, mitä rekistereiden käytöstä mainitussa lainsäädännössä säädetään, on paikallisella toimintaryhmällä salassapitosäännösten estämättä oikeus saada rekisteristä sille säädettyjen tehtävien hoitamiseksi välttämättömät tiedot.

Seurannan tietojärjestelmään voidaan tallentaa seuraavat hakijaa, tuen saajaa, tuettavaa toimenpidettä sekä tuen käyttöä koskevat tiedot:

3) edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi tuettavan toimenpiteen toteuttamiseen osallistuvasta, jolle siirretään tukea 9 §:n mukaisesti, sekä 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi 14 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen tuen kohteena olevasta yrityksestä.

43 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat suorittaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi tuen myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Vastava oikeus on tuen saajien osalta työvoima- ja elinkeinokeskuksilla. Jos tukea on 9 §:ssä tarkoitettulla tavalla siirretty muulle taholle tai kysymys on 14 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettujen tuen kohteena olevasta yrityksestä, on edellä mainituilla viranomaisilla oikeus tarkastaa myös tämän taloutta ja toimintaa tuen myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi.

44 §

Tarkastuksen suorittaminen

Tarkastustehtävän asianmukaiseksi hoitamiseksi voidaan ulkopuolinen tilintarkastaja valtuuttaa suorittamaan tarkastus. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (459/2007) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annettussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tilintarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suoritettaessa sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia. Tarkastustehtävää suorittavaan tilintarkastajaan sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Tarkastustehtävää suoritettaessa aiheutettuun vahinkoon sovelletaan, mitä vahingonkorvauslaissa (412/1974) säädetään.

Tarkastusta suorittavalla on oikeus ottaa asiakirjat ja muu tuen käyttöön liittyvä aineisto haltuunsa, jos tarkastuksen päämäärän saavuttaminen tätä edellyttää. Asiakirjat ja muu aineisto tu-

lee viipymättä palauttaa, kun tarkastuksen suorittaminen ei enää edellytä niiden hallussapitoa.

Edellä 43 §:ssä tarkoitettulla viranomaisella on oikeus saada poliisilta korvaukset virka-apua tarkastustehtävän suorittamisessa.

45 §

Tuen maksamisen keskeyttäminen ja takaisinperintä

Työvoima- ja elinkeinokeskus on velvollinen keskeyttämään tuen maksamisen ja perimään tuen takaisin, jos:

1) tuen myöntämisen tai maksamisen edellytykset eivät ole täyttyneet;

2) tuen saaja on antanut sellaisen virheellisen tai puutteellisen tiedon, joka on olennaisesti vaikuttanut tuen myöntämiseen tai maksamiseen;

3) tuen saaja on luovuttanut ilman työvoima- ja elinkeinokeskuksen lupaa tuen kohteena olevan yritystoiminnan tai tuetun investoinnin kohteen ennen 24 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä;

4) tuen saaja on kieltäytynyt avustamasta tarkastuksessa; tai

5) Euroopan yhteisön osaksi rahoittamia tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettuja maaseudun kehittämisen tukia koskeva Euroopan yhteisön lainsäädäntö tätä edellyttää.

Perimättä voidaan kuitenkin jättää määrä, joka on enintään 100 euroa.

Jos tuki on myönnetty yhteisesti useammalle, vastaavat kaikki tuen saajat yhteisvastuullisesti tuen palauttamisesta.

50 §

Takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpano

Maaseutuvirasto vastaa takaisinperintäpäätöksen täytäntöönpanosta. Takaisinperintä voidaan suorittaa siten, että takaisinperittävä määrä korkoineen vähennetään muusta tuen saajalle maksettavasta tuesta. Edellytyksenä on tällöin, että takaisinperintäpäättös on saanut lainvoiman.

Takaisinperintäpäättös voidaan ulosottoon panna täytäntöön sen jälkeen, kun päätös on

saanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanossa sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

56 §

Valituskielto

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen 23 §:n 3 momentissa tarkoitettua määräajan pidentä-

mistä koskevaan päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen asiakastietojen käsittelyä maaseutuelinkeinohallinnossa koskevan lainsäädännön voimaantuloa tämän lain 41 §:ssä tarkoitettuun seurannan tietojärjestelmään sisältyvien rekisterien käyttämiseen ja ylläpitoon sovelletaan, mitä maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa (1515/1994) säädetään.

Laki

maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 3 §, 6 §:n 2 momentti, 8, 8 a, 9, 13 ja 14 §, 3 ja 4 luku, 41—43, 46—54, 56 ja 57 § sekä 65 §:n 1 momentin 5 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi laeissa 44/2000, 225/2002 ja 274/2003, 6 §:n 2 momentti viimeksi mainitussa laissa, 8, 8 a ja 13 § mainitussa laissa 44/2000, 9 § viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 225/2002, 14 § mainitussa laissa 44/2000 ja laissa 693/2004, 3 ja 4 luku niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen, 41 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000 ja 274/2003 ja laissa 425/2007, 42 § osaksi mainitussa laissa 44/2000, 43 ja 52 § osaksi mainitussa laissa 425/2007, 46 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja mainitussa laissa 44/2000, 48 § osaksi mainitussa laissa 274/2003 ja 65 §:n 1 momentin 5 kohta mainitussa laissa 225/2002,

muutetaan 1, 2, 4, 5 ja 7 §, 2 luvun otsikko, 10, 11 ja 15 §, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n otsikko sekä 2 ja 3 momentti, 55, 58, 61, 63 ja 64 § sekä 65 §:n 1 momentin johdantokappale sekä 3 ja 4 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi mainitussa laissa 44/2000, 2, 10, 11 ja 15 § sekä 65 §:n 1 momentin 4 kohta viimeksi mainitussa laissa, 5 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000 ja 274/2003, 7 § osaksi viimeksi mainitussa laissa, 44 §:n 1 momentti, 45 §:n 3 momentti ja 63 § mainitussa laissa 425/2007, 55 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000, 274/2003 ja 425/2007, 58 § osaksi viimeksi mainitussa laissa ja 64 § osaksi mainituissa laeissa 44/2000 ja 425/2007, sekä

lisätään lakiin siitä mainitulla lailla 44/2000 kumotun 12 §:n tilalle uusi 12 § seuraavasti:

1 §

Lain tavoitteet

Tämän lain tavoitteena on kehittää maaseutua edistämällä erityisesti vesivarojen kestävää käyttöä, maataloutta harjoittavien asunto-oloja sekä maaseudun kulttuuriperinnön säilyttämistä.

2 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan tukeen, joka myönnetään vesistötoimenpiteeseen taikka maatalan asunto-olojen parantamista tai perinneympäristön säilyttämistä koskevaan investointiin. Lisäksi lakia sovelletaan tukeen, joka myönnetään vapaaehtoisen velkajärjestelyn yhteydessä maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyyn valtionlainaan, luottolaitoksen varoista myönnettyyn korkotukilainaan tai valtion myyntihintasaamiseen liittyvänä tukena. Tuki voi olla Euroopan yhteisön osaksi rahoittamaa tukea tai kokonaan kansallisista varoista rahoitettavaa tukea.

Tämän lain 6 lukua ei kuitenkaan sovelleta tukeen, joka myönnetään maatalan asunto-olojen parantamiseen tai perinneympäristön säilyttämiseen.

Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) tai kolttalain (253/1995) mukaista elinkeinotoimintaa harjoittavalle maatalan asuinrakennusta tai perinneympäristön säilyttämistä varten taikka vapaaehtoisen velkajärjestelyn yhteydessä myönnettävään tukeen sovelletaan, mitä mainituissa laeissa säädetään.

4 §

Tuen enimmäismäärä

Tuki ei saa yhdessä muun samaan toimenpiteeseen myönnetyn julkisen tuen kanssa ylittää Euroopan yhteisön lainsäädännössä säädettyä tuen enimmäismäärää.

5 §

Tuen saaja

Tukea voidaan myöntää luonnolliselle henkilölle sekä yksityisoikeudelliselle tai julkisoikeudelliselle yhteisölle, jollei jäljempänä toisin säädetä.

7 §

Varojen ohjaus

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa tämän lain tarkoituksiin käytettävissä olevien varojen osoittamisesta tuen toimeenpanosta vastaavien viranomaisten käyttöön sekä huolehtii varojen ohjaamisesta antamalla Euroopan yhteisön säännöksiä, lakia, valtioneuvoston päätöstä ja maatilatalouden kehittämisrahaston käyttösuunnitelmaa tarkempia määräyksiä niiden käytöstä.

2 luku

Rahoitustuet

10 §

Maatilaa koskevan investoinnin tukemisen edellytykset

Jollei jäljempänä toisin säädetä, maatalan asunto-olojen parantamiseen tai perinneympäristön säilyttämiseen avustuksena tai korkotukena myönnettävän investointituen myöntämiseen, maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään sekä tukea koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan, mitä maatalan investointituesta säädetään maatalouden rakennetuista annetussa laissa (/).

Tukea maatalan asunto-olojen parantamiseen tai perinneympäristön säilyttämiseen voidaan myöntää sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle, joka elinkeinon harjoittaa tai ryhtyy harjoittamaan maatilalla maataloutta (*maatalousyrittäjä*). Luonnollisen henkilön tulee olla 18 vuotta täyttänyt. Alle 18-vuotiaalle tukea voidaan myöntää, jos tämä on solminut avioliiton, harjoittaa maata-

loutta yhdessä vanhempiensa kanssa tai ikää koskevasta vaatimuksesta poikkeamiseen on muita erityisiä syitä. Jos maatalousyrittäjä on yhteisö, määräysvallan yhteisössä tulee olla yhdellä tai useammalla luonnollisella henkilöllä, joka täyttää tuen saajan ikää koskevan vaatimuksen.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on lisäksi, että tuen kohteena olevan maatalan taloudellinen elinkelpoisuus voidaan osoittaa. Tuettavien toimenpiteiden valinnassa kiinnitetään huomiota toimenpiteiden taloudellisiin ja sosiaalisiin vaikutuksiin sekä ympäristö- ja kulttuurinäkökohtiin. Tukea myönnettäessä ei sovelleta maatalouden rakennetuista annetun lain 2 lukua eikä mainitun lain 8 §:ssä säädettyjä edellytyksiä, lukuun ottamatta hakijan toimeentuloa tai tältä osin määräysvaltaa koskevaa edellytystä, eikä lain 10, 11 ja 15 §:ssä säädettyjä edellytyksiä.

Tarkemmat säännökset maatalan taloudellisen elinkelpoisuuden arvioinnissa ja tuettavien toimenpiteiden valinnassa käytettävistä perusteista sekä määräysvaltaa koskevasta edellytyksestä annetaan valtioneuvoston asetuksella. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella säädetään tuen muodosta, tasosta ja enimmäismäärästä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettujen varojen sekä Euroopan yhteisön lainsäädännön asettamissa rajoissa. Hyväksyttävistä yksikkökustannuksista säädetään maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

11 §

Tuki maatalan perinneympäristön säilyttämiseen

Tukea maatalan perinneympäristön säilyttämiseen voidaan myöntää maatalousyrittäjälle sellaiseen investointiin, jonka tarkoituksena on perinteisen maiseman tai rakennuksen säilyttäminen maatilalla.

Tuki voidaan myöntää avustuksena tai korkotukena taikka näiden yhdistelmänä 1 momentissa tarkoitettusta investoinnista aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin. Tuki myönnetään prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista. Hyväksyttävien kustannusten enimmäismää-

rä voidaan määritellä investoinnin kohteeseen sovellettavien yksikkökustannusten avulla. Muussa tapauksessa voidaan edellyttää selvitystä kustannusten perustumisesta tavanomaiseen hintatasoon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuettavasta toiminnasta sekä hyväksyttävistä kustannuksista.

12 §

Asuntorahoitus

Tukea voidaan myöntää maatalousyrittäjänä toimivalle luonnolliselle henkilölle sellaiseen investointiin, jonka tarkoituksena on maatalan asunto-olojen parantaminen. Lisäksi tukea voidaan myöntää sellaiselle henkilölle, jonka määräysvallan perusteella maatalousyrittäjänä toimivan yhteisön katsotaan täyttävän tuen saajaa koskevat edellytykset. Tukea ei myönnetä, jos tarkoitukseen voidaan myöntää muuta tukea julkisista varoista.

Tuen myöntämisen edellytyksenä on, että tuen kohteena olevaa asuntoa käytetään hakijan, tämän perheenjäsenten tai maatilalla työskentelevien taikka maatalan sukupolvenvaihdon yhteydessä tilanpidosta luopuvan vakinaisena asuntona. Asunnon tulee olla kooltaan ja varustelultaan tarkoituksenmukaisessa suhteessa edellä tarkoitettuun käyttötarkoitukseen.

Tuen myöntämisen tulee olla hakijan taloudelliset olosuhteet huomioon ottaen tarkoituksenmukaista. Tällöin tarkastellaan hakijan kokonaistuloja.

Tuki myönnetään korkotukena 1 momentissa tarkoitettua investoinnista aiheutuviin tarpeellisiin ja kohtuullisiin kustannuksiin. Tuki myönnetään prosentuaalisena osuutena tuettavan toimenpiteen hyväksyttävistä kustannuksista. Hyväksyttävien kustannusten enimmäismäärä voidaan määritellä investoinnin kohteeseen sovellettavien yksikkökustannusten avulla. Muussa tapauksessa voidaan edellyttää selvitystä kustannusten perustumisesta tavanomaiseen hintatasoon.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuettavasta toiminnasta, tuen kohteena

olevan asunnon kokoa ja käyttötarkoitusta sekä hakijan kokonaistuloja koskevista edellytyksistä sekä hyväksyttävistä kustannuksista.

15 §

Vesistötoimenpiteet

Vesistötoimenpiteitä voidaan tukea toteuttamalla hanke valtion työnä tai myöntämällä sen toteuttamiseen avustusta. Valmistunut valtion työ saadaan sopia luovutettavaksi kunnalle tai muulle yhteistyösopuudelle. Tällöin on sovittava myös niistä ehdoista, joita työn vastaanottajan on luovutuksen jälkeen noudatettava. Avustuksen myöntämiseen, maksamiseen, tarkastukseen ja takaisinperintään sekä avustusta koskevaan muutoksenhakuun sovelletaan valtionavustuskia (688/2001).

Vesistötoimenpiteitä voidaan tukea valtion talousarviossa osoitettujen määrärahojen puitteissa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tuen edellytyksistä ja tuen enimmäismäärästä.

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksilla on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen tuen myöntämisen edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvomiseksi tarkastuksia.

45 §

Tietojensaanti

Sen estämättä, mitä yksityisen liike- tai ammattitoimintaa, kirjanpitoa tai taloudellista asemaa koskevien tai verotusta varten annettujen tietojen salassapidosta taikka henkilötietojen suojasta säädetään, on tätä lakia täytäntöön panevilla viranomaisilla oikeus saada muilta viranomaisilta tässä laissa tarkoitettua tukea koske-

van asian käsittelemiseksi välttämättömiä tietoja henkilöstä, jota asia koskee. Tiedonsaanti koskee myös sellaisia tietoja, jotka yksityistä liike- ja ammattitoimintaa, kirjanpitoa, verotusta tai yksityisen taloudellista asemaa koskevat olisivat muutoin pidettävä salassa. Tukea myöntävä viranomainen voi edellyttää, että tuen hakija tai saaja antaa selvitystä terveydentilastaan siltä osin kuin sillä on merkitystä elinkeinon harjoittamisen kannalta ja sellaisen selvityksen pyytämiseen kysymyksessä olevassa tapauksessa muutoin on perusteita.

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan Maaseutuvirastolle sekä työvoima- ja elinkeinokeskukselle yksilöidystä pyynnöstä tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle tai näiden valtuuttamalle henkilölle tiedot, jotka tarvitaan sen toteuttamiseksi, onko lainaehdot tai asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä taikka tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenanto velvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

55 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto sekä työvoima- ja elinkeinokeskukset.

Tuen myöntämisestä 15 §:ssä tarkoitettuun vesistötoimenpiteeseen päättää asianomainen alueellinen ympäristökeskus maa- ja metsätalousministeriön sille osoittamien määrärahojen rajoissa.

58 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin muutoksen-

hausta hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

61 §

Muutoksenhaku maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen, joka koskee vapaaehtoisen velkajärjestelyn raukeamista, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muuhun valituslautakunnan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

63 §

Käsittelymaksun periminen

Maaseutuviraston sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä koskevat päätökset ovat maksuttomia. Velkajärjestelyä koskevat päätökset ovat maksuttomia myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkemmat säännökset vapaaehtoiseen velkajärjestelyyn liittyvän sopimuksen laatimisesta Euroopan yhteisön lainsäädännön edellyttämällä

tavalla. Valtioneuvoston asetuksella voidaan lisäksi säätää menettelystä, jota on noudatettava tuen hakemisessa ja myöntämisessä sekä velkajärjestelyä koskevien säännösten soveltamisessa aikaisemman lainsäädännön nojalla myönnettyihin lainoihin.

Maaseutuvirasto antaa lakia ja asetusta tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta, velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista sekä velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto voi antaa määräykset hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoista.

65 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä muualla laissa niiden käyttämisestä säädetään, käyttää:

— — — — —
3) maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyistä lainoista aiheutuviin hyvityksiin, korvauksiin ja hoitomenoihin sekä valtiontakaukseen liittyviin korvauksiin ja valtion takausvastuun toteutumisesta aiheutuviin menoihin;

4) 11 §:ssä tarkoitettuihin avustuksiin;

— — — — —
Tämän lain voimaantulosta säädetään erikseen lailla.

Laki

maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaanpanosta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaantulo

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annettu laki (/), jäljempänä *muutoslaki*, tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Jäljempänä tässä laissa *rahoituslailla* tarkoitetaan maaseutuelinkeinojen rahoituslakia (329/1999) sellaisena kuin se oli muutoslain voimaan tullessa.

Ennen muutoslain voimaantuloa syntyneeseen valtion ja luottolaitoksen saatavaan sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, määräyksiä ja niiden mukaisia sopimusehtoja. Muutoslain voimaantulon jälkeen syntyvään, rahoituslain mukaiseen valtion ja luottolaitoksen saatavaan sovelletaan edellä tarkoitettuja säännöksiä, määräyksiä ja sopimusehtoja. Edellä tarkoitetuista säännöksistä ja määräyksistä voidaan kuitenkin saatavaan sovellettavien menettelyjen osalta poiketa siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään.

Ennen muutoslain voimaantuloa vireille tulleet asiaan sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

2 §

Ohjelmakautta 2000—2006 koskevien säännösten soveltaminen

Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ja Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaiseen ohjelmaan, vastaavaan kansalliseen ohjelmaan ja tukijärjestelmään, joka on toimeenpantu rahoituslain nojalla, sekä ohjelmaan tai tukijärjestelmään sisältyvän tuen maksamiseen, seurantaan, tarkastukseen ja takaisinperintään sovelletaan mainittua yhteisön lainsäädäntöä ja sen toimeenpanosta annettua kansallista lainsäädäntöä, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

3 §

Monivuotisen sopimuksen perusteella myönnetty tuki

Varojen vuosittaisesta kohdentamisesta tukeen, joka on myönnetty rahoituslain 11 §:n sanamuodossa tarkoitettun monivuotisen sopimuksen perusteella neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22 artiklassa tarkoitettuun ympäristötoimenpiteeseen, voidaan säätää maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

4 §

Luottolaitokselle maksettavat hyvitykset ja korvaukset

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rahoituslain 27 ja 32 §:ssä tarkoitettuun tuen saajan maksukyvyttömyyden ja lopullisen menetyksen toteamiseen liittyvistä menettelyistä. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää menettelyistä, joita sovelletaan lainaan liittyvien hoitomenojen korvaamisessa, valtiontakauksesta perittävien maksujen välittämistä luottolaitokselle aiheutuvien menojen korvaamisessa sekä hyvityksen hakemisessa, maksamisessa ja takaisinperinnässä rahoituslain sekä aikaisemman lainsäädännön perusteella maatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn valtionlainan osalta.

5 §

Lainaan liittyvää tukea koskeva rahaliikenne

Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rahoituslain 32 §:ssä tarkoitettun takausmaksun sekä rahoituslain ja aikaisemman lainsäädännön perusteella maatalouden kehittämisrahaston varoista myönnetyn valtionlainan lyhennysten ja korkojen tilittämisessä noudatettavasta menettelystä. Lisäksi valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää rahoituslain sekä aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnetyn korkotuen maksun välittämisessä noudatettavasta menettelystä.

Jos rahoituslain tai aikaisemman lainsäädännön perusteella myönnettyyn valtionlainaan, valtiontakaukseen tai korkotukeen liittyvien tehtävien hoitamisesta vastaavan, rahoituslain 3 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitetun luottolaitoksen tai 8 kohdassa tarkoitetun keskusrahallaitoksen toiminnassa tapahtuu muutoksia, joiden johdosta tehtävistä vastaava taho vaihtuu, sovelletaan sijaan tulevan luottolaitoksen tai muun yhteisön hyväksymiseen, mitä maatalouden rakennetuista annetun lain (/) 52 §:ssä hyväksymisessä noudatettavasta menettelystä säädetään. Hyväksymisen edellytyksenä on, että hakijalla on edellä tarkoitettujen tehtävien hoitamiseksi tarvittavat hallinnolliset ja tekniset edellytykset.

6 §

Tarkemmat määräykset

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä sellaisista teknisistä yksityiskohdista, jotka koskevat:

1) menettelyä, jota luottolaitoksen on noudatettava, kun valtionlainan vakuutena oleva omai-

suus muutetaan rahaksi vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyn yhteydessä;

2) menettelyä, jota luottolaitoksen on noudatettava rahoituslain perusteella myönnetyn tuen kohteena olevaa lainaa hoidettaessa, lainaa siirrettäessä ja lainaehtoja muutettaessa; sekä

3) tukea ja lainaa koskevien asioiden käsittelyyn liittyviä hakemus-, sopimus- ja päätöskäy-
voja sekä tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmiä.

7 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (657/1966) 2 §, 3 §:n 3 momentti, 3 a §:n 2 momentti ja 4 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 2 § ja 3 §:n 3 momentti laissa 46/2000, 3 a §:n 2 momentti laissa 330/1999 ja 4 §:n 1 momentti laissa 1307/1994, seuraavasti:

2 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston muodostavat asutusrahastoon kuuluneet varat, rahaston toiminnasta kertyvät tai lahjoituksina saadut varat sekä ne varat, jotka valtion talousarviossa rahastoon siirretään, sekä maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain (532/2006) 13 §:n nojalla rahaston va-

roista rahoitetun tuen osarahoituksena rahastoon tuloutetaan.

3 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja käytettäessä on erityisesti edistettävä maatalouden rakennetuista annetun lain (/), maaseudun

kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006), maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) ja porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) mukaisia ta-
voitteita.

3 a §

Kauppakirjojen laatimisesta ja allekirjoittamisesta 3 §:n 1 momentin mukaisiin tarkoituksiin luovutetun omaisuuden osalta huolehtii valtion puolesta työvoima- ja elinkeinokeskus. Ostajan on allekirjoitettava kauppakirja työvoima- ja elinkeinokeskuksen asettaman 30 vuorokauden pituisen määräajan kuluessa uhalla, että työ-

voima- ja elinkeinokeskus voi katsoa oikeuden ostamiseen rauenneeksi.

4 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston vuotuisen käyttösuunnitelman vahvistaa maa- ja metsätalousministeriö. Käyttösuunnitelman on sisällettävä arvio rahaston tuloista sekä suunnitelma varojen käytöstä. Suunnitelmassa on erikseen osoitettava varat sijoitus- ja kulutusmenoihin. Suunnitelmassa on myös eriteltävä ne sijoitus- ja kulutusmenot, joihin Euroopan yhteisön varoista on mahdollista saada osarahoitusta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Laki

varainsiirtoverolain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 14 §:n 1 momentin 2 kohta, sellaisena kuin se on laissa 52/2000, seuraavasti:

14 §

Eräät maatalouselinkeinolainsäädännön mukaiset luovutukset

Veroa ei ole suoritettava, jos:

2) luovutuksensaajalle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitettun lain mukainen laina tai maatalouden rakennetuista annetun lain (/) mukainen korkotukilaina kiinteistön tai sen osan hankkimista varten; tai

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Ennen tämän lain voimaantuloa tehtyyn kiinteistön tai sen osan hankintaan sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Tätä lakia sovelletaan sellaiseen ennen tämän lain voimaantuloa ja aikaisintaan 1 päivänä tammikuuta 2008 tehtyyn kiinteistön tai sen osan hankintaan, johon on myönnetty maatalouden rakennetuista annetun lain mukainen korkotukilaina.

Verovapautteen, joka koskee sellaista kiinteistön tai sen osan hankintaa, johon on myönnetty maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) mukainen laina, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Jos luovutuksen saajan vastattavaksi on siirretty viimeis-

tään 31 päivänä joulukuuta 2007 mainitun lain, varainsiirtoverolain 14 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen laina kiinteistön tai sen osan hankintaan, luovutus on 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla verosta vapaa myös silloin, jos siirron sijasta siirron saajalle olisi voitu myöntää maaseutuelinkeinojen rahoituslain mukainen laina. Jos luovutuksen saajan vastattavaksi on 1 päivänä tammikuuta 2008 tai sen jälkeen, kuitenkin en-

nen tämän lain voimaantuloa, siirretty 14 §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun lainsäädännön tai vastaavan aikaisemman lainsäädännön mukainen laina kiinteistön tai sen osan hankintaan, luovutus on 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla verosta vapaa myös silloin, jos siirron saaja täyttää maatalouden rakennetuista annetun lain mukaisen vastaavaan tarkoitukseen myönnettävän lainan saamisen edellytykset.

Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 2007
